

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३५१
घ

Title काव्य प्रकाश टीका "श्लोक दीपिका"

Author गोविन्द ठक्कर:

Extent ४ टी पत्र Age सं. १७ ई.पू.

Subject अलङ्कारशास्त्र

काव्यप्रकाशटीका
श्लोकदीपिका
रूपर

४९ दशम

ले. ३५८
क. पु. क. श. री. व.
श्री. क. री. शि. क.
श्री. क. री. शि. क.
श्री. क. री. शि. क.
श्री. क. री. शि. क.
श्री. क. री. शि. क.
श्री. क. री. शि. क.
श्री. क. री. शि. क.
श्री. क. री. शि. क.

८८

श्री. र. द. क. थ.

५००

॥६॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ गरुडं तोदधिभाजने सुमहती हस्तौ मम त्वं रुक्मः स्वलदं चलं नि
 यमयेत्यभ्यार्थितो राधया ॥ स्पृष्टे वाससिनी विविस्मयतया तस्याः परं व्यगतां पश्यन्पेशल
 चारुसास्मितमुखः पायात्समायार्भकः ॥ १ ॥ काव्यप्रदीपेन हरेः प्रसादात्काव्यप्रकाशस्य वि
 विच्यभावं ॥ तत्र त्वपघेषु निगूढमर्थं गोविंदशर्मा प्रकटीकरोति ॥ २ ॥ यः कोमारेति ॥ कोमारं
 नवयौवनं प्रथमभोगेन हतवानिति कोमारहरः ॥ मालती वासंती ॥ चैत्रे जातीनामभावा
 त् ॥ कंदो धूली कंदो न्यकंदं वस्पवसंते अभावात् ॥ प्रौढत्वमतिलस्य मनोरंजनादि प्रागल्भ्य
 तच्च मंदत्वेऽप्यविरुद्धं ॥ अस्मीत्यहमर्थकमव्ययं ॥ अन्यथा सा चेति तत्त्वविधाने उद्देश्यानिर्द्देश

शङ्खसंगात्॥**तत्रेति॥**लीलाविधिरेवारोघोवेतसीतरुतटेषु त्रिष्वप्यन्येति॥तेन सुरत
 लीलाविधिरपिनान्यादृशोयेनोपवृत्ताभेदेन पितत्रोक्तं दास्यादिति व्यज्यते॥आत्मनः प्र
 कृतिविशेषो बहूकालव्यवधानां वारं ^{सु} कृतं यथा विभावनीयं॥**केचित्तु॥**चैत्रे कदंबमा
 लाल्योरसं भवात्संगतिमपश्यंतश्चैत्रे तत्र भाद्रपदेति पाठं कल्पयंति॥तत्र वर्षज्ञौ नदीनि
 कुंजे सुरतारं भवर्णनदोषोद्भावनं यत् तदसत्॥कथं नि कुंजे तदनोचितेपि तीरनि कुंजे
 अनोचित्याभावात्॥यथा॥मेघे मेघरामित्यादौ चंडीदासस्तु वर्षर्तुवसंतयो द्वयोरपि
 यथायथमत्राभिधानमेताने चैत्रस्य सुकदंबमालाल्योरसं भवादौष इत्याह निः॥

शेषेति ॥ अत्रांतिकं समीपं ॥ अत्राधमत्वविशेषणं पत्न्यर्न च त्वमाह. तच्च विगीतकर्मका
 रित्वं. तथा च पूर्वपरा ॥ धानां क्षांतत्वादिदानीं तेनैती संभोग एव पर्यवस्यतीत्यधमपद
 स्पृधान्यं. पदांतराणि त्वत्पार्थतयाप्युपपद्यमानानि. तत्साहित्येनेव तदनुकूलार्थ
 चंजकानि. ॥ तद्यथा. च्युतचंदनं न तु क्षांतितचंदनं स्तनयोस्तटं न तु निम्नोन्नतभागोपि.
 निर्मलरागोपि. निर्मलरागो निःशेषतो मलरागो न लीयते ॥ तादृशश्चाधरो न पुनरोद्योपि
 कूरमत्पर्यन्तं जनेन तु किंचिदित्याद्यप्युक्तं ॥ व्यंग्यपक्षे तन्वीत्यपि विधेयमेव ॥ पुलकश्च तत्र
 अनुभूता दुतरसस्मरणत ॥ असंपूर्णरतत्वादित्येके ॥ गमामतरुणमिति ॥ गमामतरुणं पश्यंत्वा

राम

स्तरुण्णां मुखे श्यामलिना भवतीति संबंधः॥ तामेति विशेषणेन निरंतरसंनिधाना
 संकेतदानयोग्यतास्नेहातिशयोर्वधन्यते. देशांतरस्येतदसंभवात्. पश्यं त्याभवतीति
 वर्तमाननिर्देशाभ्यां दर्शनमालिनीभावयोरविरामः सूच्यते. स्वच्छंदेति. मंदाकिनीवोम
 दतां अह्रायमिंपादित्ति योजना. छातं अल्पं ह्रस्वमिति कोचित्. दुर्दुर्भेकः दीर्घोति भावप्र
 धानं तेन दीर्घत्वादरिद्रेलभ्यते. यद्वा दीर्घत्वं तमेकं मंदाकिनीविशेषणं. अदरिद्रेत्यादि द्वि
 तीयं. यद्वा. तत्रापि नाकारप्रस्नेपः॥ दरिद्रत्वं च प्रवाहसंबंधात्तुष्टमूलतयाग्लानत्वं. वि
 निर्गतमिति. **यमिति॥** प्रकृतं हयग्रीवं. यदृच्छया. स्वच्छया अत्र वीरसत्वेऽपि उत्प्रेक्षा यामे

३
 ३
 वकवेस्ताप्रधानीरसत्वमित्येके. अन्ये तूत्वे ताया मेव च मत्कारविश्रामोऽनुभवसिद्धतिर
 रस्याचमत्कारकतया तद्यात्वमित्याहुः॥ इति श्रीगोविंदरुतायां श्लोकदीपिकायां प्रथम उ
 च्चसः॥ माएति॥ मातर्गत्वेव कारणमघस्वतुनास्तीति कथित्वया. तद्भरणकिं करणीयं एवमे
 वनवासरास्ति एति. अत्र मातरित्पनेनादेशयोग्यत्वं तद्वचनस्य ताचध्वन्यते॥ ग्रहोपकरणमि
 त्यवश्यकर्तव्यता. अद्यत्पनेनाद्येव कर्तव्यत्वं॥ त्वयेत्यन्यथा सिद्धिशंकातिरासः तद्भरणेन
 तप्रेरणं॥ एवेत्यनेन दिनावसाने त्वत्प्रेरणया अपि कुलांगनयामयानगंतव्यमिति त्वरया
 प्ररयेति वाद्योत्पत्ते. वाक्यार्थेन नुवत्तुवैशिष्यादस्याः स्वेरविहारित्वमिति. साहेतीति सा

राम
 ३

धयंती सखि सुभगं क्षणे क्षणे इराग स्पिमत्कृते. सदा वस्ने हकरणेय सद्दशंतावद्विरचितं त्वया
 साधयंती आत्मवशं कुर्वती. सहयंतीति पाठे साधयंतीत्येवार्थः ॥ सदा वा साधु भावः सते भा
 वः ॥ विदितापकारिभावां प्रत्येवं विदग्धचाहृतप तु पपत्या सदा वस्ने हे त्यादिताशत्रुत्वाचरण
 रूपं शक्य विपरीतं लक्ष्यते. तेन च का मुकस्यापराधस्तत्संभोगात्मा व्यज्यते ॥ भमधरिन्मम इत्या
 दो व्यंजनानंतरमपिन विरोधप्रतीतिः ग्रामधमणानि कुंजधमणयो राविरोधात् ॥ इति त
 त्नाभेदः ॥ ३३ इति ॥ ३४ अथ शेषे त्वर्थे व्ययं ॥ पश्यति स्थलनिस्थं दाविसिनी पत्रे राजते वलाका.
 निर्मलमरकतभाजनोपरिस्थिता शंखशुक्तिरिव. चलनं शरारक्रिमा. स्पंदस्त्ववयवक्रि

यास्पदि किंचिच्चलन इति धात्वनुसारात् ॥ यद्वा निश्चलेति का मुक संबोधनं जनशंकयानि
 रुघोगित्वमिति तस्यार्थः ॥ शंखमुक्तिः शंखधटितं मुक्तिकाकारं पात्रं न तु मुक्तामुक्तिः त
 स्याच्चेत्याभावात् शंखमुक्तिपदस्य तत्रासामर्थ्यात् ॥ अत्राचेतनशंखमुक्तिदृष्टान्तेनाति
 शोभाभावः तेन निर्जनत्वं गम्यते ॥ शेषप्रदीपे ॥ मुखं विकसितेति ॥ विकासः पुष्पधर्मः ॥ स्मितेऽ
 नुपपन्नः तेनासंकुचितत्वसंबंधेन सातिशयत्वं लक्ष्मसोरभादि व्यंगं वशीकरणं चेतन
 धर्मः तेन स्वाधीनत्वं लभ्यते ॥ अभिमतविषयप्रकृतिः संबंधः ॥ स्वाधीनो ह्यभिमते ॥ प्रव
 र्त्तते ॥ पूर्वमोग्ध्यात् सर्वत्र वक्रताप्रेक्षितस्यासीत् ॥ इदानीं त्वभिमते एवेत्काचित्प्रकर्षा

राम
 ४

मिलापित्वं व्यंग्यं ॥ समुच्छलनं तु मूर्तधर्मः तेनातेन वा रुलं लक्ष्यते ॥ ~~समुच्छलनं~~ प्रयोऽप्यप्रयो
 जकभावः संबंधः बहलं हि समुच्छलति सकलमनोहारकत्वं व्यंग्यं ॥ संस्थामर्यादा तदपा
 सनं चेतधर्मः ॥ तेनाधीरत्वं लक्ष्यं ॥ हेतुहेतुमभावः संबंधः पूर्वमुग्धतया गुरुजननसंनि
 धौ प्रियतमे व्यंग्यं गीकृतमर्प्यादामतिरासीत् ॥ इदानीं तु मोग्धत्वां न्नतया इत्यनुरागाति
 शयश्च व्यंग्यः ॥ मुकुलितत्वं पुष्पधर्मः तेन कारिन्त्यलक्ष्यते ॥ तिविलासयवत्वं संबंधः क
 रितं हितमिति ॥ सदा उद्भिन्नत्वं लक्ष्यं ॥ लिंगनयोग्यत्वं व्यंग्यं ॥ उदुरत्वं उन्मरवत्वं चेतनध
 र्मः तेनातिशयत्वं लक्ष्यं कार्यकारणभावः संबंधः रमणीयता व्यंग्या ॥ मोदनं चेतनधर्मः

तेनानियं त्रितत्वं लक्ष्यं कार्यकारणभावः संबंधः मोक्षो ह्यनियं त्रितं करोति ॥ श्रीपरिचया
 दिति ॥ उपदेव क्रोधर्मः तेनानियं त्रितत्वं लक्ष्यं ॥ सामान्यविशेषभावसरूपत्वा उपदेशस्य
 अत्रायासेन शिष्टादानं व्यंग्यं स्पृहणीयता व्यंग्या तदभिधेयवत्स्फुरं प्रकाशते ॥ एहमेने
 ति ॥ एतावन्मात्रस्तनी ॥ एतावन्मात्राभ्यामक्षिपात्राभ्यां एतावन्मात्रावस्था एतावन्मात्रैर्दि
 वसे ॥ अक्षिपत्राभ्यामित्थं पलक्षणे तृतीया ॥ अत्र अमुकुलीकरणप्रसारणप्रमाणरूपह
 स्तचेष्टात्मकेनाभिनयेन स्तनादीनां परिमाणविशेषाभावे तावन्मात्रादयः शब्दानिय
 मितमभिधानशक्तयः भद्रात्मन इति ॥ अत्र राजपक्षे भद्रात्मनः समीचीनस्वरूपस्य ॥ पुरधिरो

राम
 ५

हतनोः अनामिभवनीयशरीरस्य वंशः कुलं । शिलीमुखानाराचाः गतिर्धानं अनु
 पशुनानांगतिर्हितकर्तेतिवा परवारणस्य शत्रुनिवारकस्य दानांनुदानानुग्रहीतं
 जलं करः पाणिः । गजपक्षेतुभद्रोगतः जातिभेदः दुर्धिरोहतनोः दुःखाधिरोहतनोः अ
 त्कच्यत्वात् विशालवंशोन्नतेः विशालवंशवदन्नतिर्यस्य यद्वा । विशालावंशस्य पृष्ठ
 दंडस्य उन्नतिर्यस्य शिलीमुखाः भ्रमराः अनुपशुतगतेः अनुदतगमनस्य परवारण
 स्पृष्टहास्तिनः दानांनुमदजलं करः सुंटादंडः राजावाच्यो हस्तीप्रतीयमानः नचायं
 स्नेषएव नतु व्यंजनेतिवाच्यं यस्येति सर्वनामानुरोधेन प्रकरणापेक्षया धौव्येनाभिधा

यानियमनात्॥तन्निममनाभावएवस्नेषांगीकारात् २ अइपिडलमिति अतिप्रयुलं
 जलकुंभंगरहीत्वासमागतास्मिसारवित्तरितं अमस्वेदसलिलनिःश्वासनिःसहावि
 आम्पामिदृशं॥अइविडलमिति पाठे अतिविपुलमित्यर्थः कृतचोर्मा रतायाः संगोपना
 र्थमियमुक्तिः डैन्निदमिति॥ओन्निद्यंदोर्वल्पं चिंताअलसत्वंसनिःश्वासितं मममंदभा
 गिन्याः कृतसारवित्तामप्यहहपरिभवति तुहेति द्वितीयांतमेवतुमातुमेतंचेतिचका
 रात्।कृतकाशुकसंभोगां इती प्रतीत्यमुक्तिः तथाभूतामिति॥तथाभूतामारुष्टवस
 नाग्रहीतकेशंअतु।चितारंभोभसभावांगीकाररूपः रविन्नेग्लाने रेवदंमात्सर्य

दृष्टेयेतर॥ उषितमित्यनेन समानकर्तृकं सन्निधानात्तेन पंचानामपि तद्दर्शनं लभ्यते
काम्ये तु भजतीति क्रिया समानकर्तृकमित्याहुः तद् आइति तदा मम मंडलनिहितां
दृष्टिं न नयसि अन्यत्र दृष्टानी सेवा हंतो च कपोलौ न सा दृष्टिः निमित्तां निहितां तदेति यदा
सा कामिनी मसन्निधावासीत् उद्देशो यमिति उद्दिश्य तद् दृष्टुं दृष्टः॥ तथा च दृष्टो देवविज
ने रुदिश्यते न त्वत्रागम्यत इति निर्जनत्वं व्यस्यते कुंजोत्कर्षः पुष्पादिसंभारः तेनां कुरितो
रमणीविभ्रमो यत्र स इत्यनेन या सामपि न स्मरोद्देहस्ता सामप्यसौ समावहतीति भव
त्याः॥ कामवैमुख्ये उरुत्तरं व्यसनं स्यादिति भावः॥ सुरतसुहृत्वं रवेदसरकतया तन्वीति

७
 कंदर्पवदनावशेन तनुता योगिनी. तथा चेवं विधे संभेदे वैशुरव्येनाति कुपितेन मीनके तु न
 किंवा न विधेयमिति भावः ॥ न्ते न्ते इति ॥ नुदस्य नार्दमानाः श्वश्र्मा गृहभरे सकले ह
 णमात्रं यदि संध्यायां केवलं भवति न वा भवति विश्रामः अतर्दमानाः निःकरुणमनाः ते चा
 मिभवा दिव्या जालवेनापि नावकाश इति ध्वन्यते. स अलं स्मी सनेन सार्वकालिकां व्यगता
 सुख इति ॥ श्रूयते समागमिष्यति तव प्रियो घृष्टहरमात्रेण एवमेव किमिति तिष्ठसितत
 सज्जय करणीयं एवमेवति रुघममित्यर्थः ॥ अन्यत्र प्रयामिति ॥ अस्मी सहमर्थकमव्ययं
 अस्मदर्थकयोग एव चोत्तमपुरुषसाधुता भास्करस्ते अस्मी सहमथा नुवादकं कल्याण

राम

७

नां त्वमसीत्यत्र असीत्यस्य न्वमर्था नुवादकतावत् ॥ तथा चाहमित्यस्या ध्याहारा उक्तमपुरुषो
पपत्तिः ॥ अर्थयोगेऽपि तत्साधुत्वे भवत्ययोगेऽपि मध्यमपुरुषयोग इत्यारु गुरुश्रणेति गुरु
जनपरवशाद्विषयकिंभणामितवमंदभागिनी अहं अद्यप्रवासं व्रजसि व्रजत्वमेव ज्ञानासिक
रणीयं अद्येति मधुसमय इत्यर्थः द्वा रोपांतेति ॥ द्वा रोपांत निरंतरे द्वा रोपांत सन्निहिते प्रो
क्ता स्पष्टसार्थः अत्रोक्तत्वासेनेन स्पष्टकमालिंगनं ध्वनितं ॥ आनीतमित्यादिना च गुरुमागच्छेति
अधःक्षिप्तेत्यादिना सूर्यास्तमयकालः त्वत्कृते शरीरकार्श्यमिति वा वाचस्तत्रेत्यादिना कोलाहल
रहिते काले आगमनं संकोचिते इत्यादिना पारितोषिकमालिंगनं व्यज्यते अत्राण्येति ॥

८
 ४
 मधुरित्वात्राहं दिवसे प्रलोकया । मापयिकराग्रंधशय्यायामावयो निषेत्स्यसि इदं निम
 ज्ज इति पाठे यदि निमज्ज इति पाठस्तदा रोत इत्यर्थः । नुभाज्जदिशयिष्य इति । ३ तालेति तदा जा
 यंते गुणाः यदा ते सह देये र्गृह्यंते । २ विकिरणानुग्रहीतानि भवंति कमलानि कमलानि ४
 तालेति ॥ तदा जायंते गुणाः यदा ते सह देये र्गृह्यंते । २ विकिरणानुग्रहीतानि भवंति कम
 लानि कमलानि त्वामस्मीति अस्मीत्यहमर्थकमव्ययं उत्तमपुषोपपत्तिः प्रागेवोक्ता स
 मवायः समूहः ॥ आदायग्रहीत्वा ॥ शेषं प्रदीपे ॥ उपकृतमिति स्पष्टं अभिप्रायस्तु प्रदीपे
 सेयमिति ॥ सेयं प्राणे चरीममलोचनगोचरंगतेति संबंधः ॥ सुपुष्पे भागसमूहं दशमिति च

राम
 ८

काराभ्यां तु कैल्य कालता व्यक्तिः ॥ विषदिति ॥ अलिमलिनां बुगर्भशक्योः कर्मधारयान्तं
 रं मेघनसमं वरुवीहिः ॥ मधुकरकोकिलेति ॥ प्रावृष्यपिको किलामाघंतीति केचित् तद
 नभ्युपगमे अपिमध्वरा एव कोकिला इति रूपकं यथा वसन्ते कोकिलाः कांतिहेतवः तथे
 सन्तीं मधुकरा एवेति भावः ॥ अभिनवां कुरेति ॥ अभिनवां कुरा एवांकः ॥ चिह्नं पत्र एवं भूतः
 हं कः पाषाणा विषायकठोर प्रदेशे यस्यां सेत्येके ॥ अभिनवां कुरा एवांकं को अकार्यं
 कः पाषाणा विदारकः यत्र सा तथा पीडा जनकत्वं मेदकत्वं वा साधर्म्यं तिस्येके ॥ परिमृदिते
 ति ॥ क्रियासु कुरीरसाधारणो ययो गितीषु ॥ करिदंत छ ६ ॥ छिन्नः करिदंतः कदमिहितो भा

वोऽयमवस्य काशत इति न्यायात्. कपोल इति ज्ञास्यमिषा यमेकवचनं. हराउत्सु॥ कमि
 ति. विद्वलनं विपरीतमीलनं. तेन लज्जा व्यस्यते॥ स्फार रोग न हर्षः॥ आरुण्येन कोपः॥ भूल
 ता कोरित्येनासूया कोपातिशय लक्षणा॥ वाष्पां बुनाल्य पाप्मेवं विधमाचरितं मया
 पिकरिणा यासोऽमित्येवं रूपः प्रसादः। चरणानतिव्यतिकर इति॥ चरणानते व्यतिक
 रो यस्येति गमकत्वाद् रुद्रीहिः॥ प्रपंचो व्यापारवाक्यं तत्र चतुरं कुशलं. शस्त्रं वा सगृ
 ह्मिति॥ शने रुस्यायेति संबधः निर्वर्णनं दर्शनं. पारिचुंबनं॥ आलोकेति लज्जा क्रियया
 समानकर्तृकं. यदा तु न म्रत्यंतर्भा वित एष र्थमंगी क्रियते तदा ते वासगृह्मिति स्वकूचंद

राम
 ८

नादिसंपत्तिः किंचिदपरकोयेन शयनापरित्यागः ॥ शोते रित्पनेन रुदिति पुनरुत्थाने कं
कणादिरणा लोरेण प्रियतमनिद्रा भगभीरुता ॥ सुचिरमित्पनेन जगारणशंका नम्रे
सुतं ननु नमितेति तेन लज्जया तथा विद्वलत्वं यथा मुखे नमनेष्वशक्तिरिति सुचिरमि
तियावलज्जात्यागः संभोगस्वीकारश्चेत्साधू हनीयं ॥ त्वं मुं द्यासीति ॥ वीरिकावसनग्रंथिः
सस्मितमुखीति ॥ आलीजनस्पसखीनापि कैव-अलीकवचनं मुकः पावनीयः सारिका
भाजयितव्येत्यादि ॥ शनैरेरिति हठेनैव निर्याणे सरव्यालज्जासंभावनाभीरुत्वमवगम्यते
प्रेमाद्रिति ॥ प्रेमस्नेहः तदेवा लोकनादिना प्रकर्षनीतं प्रणयः स एव परिचयातिशयेन व्यं

ननाक्षमोरागः॥ न पस्तन्मयत्वमिति यास्याशंकापरिकल्पिता स्वश्रुतः करणस्य लयो वा ह्य
 करणस्यापारोधी भवतीति संबंधः॥ अन्यत्र वृजतीति नेष्टिदेष्टीत्यर्थः। स्वातंत्र्यमनः निशेत्तं
 हं श्रंकविवर्तनं पार्श्वपरिवर्तनं रत्नवर्तनव्यतिकरान्नास्तीति निद्रामिति कचित्साहस्यत्रापि
 विवर्तनं पार्श्वपरिवर्तनमेव सापत्न्यमिति सख्येऽपदेशः सखीभावेनापदेशः तं विना तदभा
 दादित्यर्थः॥ सविन्नमेति॥ सविभ्रमं या अंगवलनायाश्च कोक्तयः ते संसृचनं मानप्रकाशमि
 त्यर्थः॥ स्वधेरिति॥ कल्ललविगमेनाधिकं घोषते केवलमेवेत्यप्यसमुदायः॥ अक्रभिरि
 त्युपल्लोरतीया रानंदनं वोपलक्ष्यं अथवा लोकोक्तमादौ ओषचारिकरतीया प्रस्थानमि
 ल

लि. प्रियसखेरिति. वचनादिविपरिणामेन सर्वत्र तृतीयांतरेषु योजनं. गंतव्यमिति भावे तव्य
 प्रत्ययः सार्थप्रयोगश्चित्तः जंतुसमूह एव तस्य शक्तेः त्वामालिख्येति ॥ कुपितस्य लोहितोचित्वा
 त्धातुरागेरिति विशेषनिर्देशः क्रूरः श्रेयोविधटने जायुरुकः कृतांतो देवमिति चंडीदासः न
 न्वेवंविधिनाश्रणात्स्यालिरिव न मेव कथमासीदिति ॥ अत्र नव्याः ॥ लिखनमपीष्टाविष
 पतयैव योजनीयं न तु निष्यन्नतयेत्याहुः ॥ टीकाकृतस्तु ॥ कथंचिलिखितायामाह तोषा
 द्यतनारंभे तत्कलीनतदी विलासाविशेषा नुस्मरणमुदीपितशोकावेशवशप्रवृत्तेरश्रुभिः
 पादपतनमात्रं प्रतिबिहतामि साहुः ॥ यद्यप्यत्र यद्येवंधालोचना उन्मादः प्रधानतया प्रती

यत्ते तथा पाततो न तथा प्रतीतिरिति ॥ ध्वम्फ दाहरणं ॥ अत्राकुंच्य पाणीमिति ॥ प्राहित
 यूक्तमिति प्राहितः सर्वदिप्रेरितः पतशब्दो यत्र तदिति ॥ क्रियाविशेषणं ॥ हामातस्त्वामिति
 त्वामितासिगतासि ॥ त्वरितासीति पाठे तु कुत्र गंतव्यमातस्त्वरितासीति येनास्मान्नापेना
 पेक्षितवतीत्यर्थः विलपन्नामीश्वरीं प्रतिभृत्यस्वाक्तिरियं ॥ पतितोशनिरिति ॥ तंगे अश
 निरूपितो रुतवरुः पतितः ॥ अथवा पतितोशनिरित्येकं वाक्यं ॥ रुतवरुस्तंगे इति द्वीयं
 यद्यपि सर्ववयवाश्गन्धास्तथापि दृशोर्लीलाविशेषस्याविश्वविलक्षणस्य पूर्वमतुभवात्
 प्रदग्धे दृशाविति विशेषतो दाहनिर्देशः ॥ घर्घरेत्यादि ॥ घर्घराश्च मध्यरुद्धाश्च करुणाश्च

त्वर्थः॥ इतमनुमतामिति॥ नरकरिपुणसाधामिति संबंधानि साहित्यं न तु कर्तारि । त्रिषु द्व
 वीरेरक्तास्यनेत्रता न भवतीति ततो रोद्रस्य भेदः॥ तद्राशति॥ पुष्पदेव हे पु पतंतः सायकालज्ञा
 मर्यात्तमदीपां दधति पु स्मंतीत्यर्थः॥ ग्नी वा भंगेति॥ पश्चादर्थ पश्चादर्थं निपातनात् बहु
 तरं स्तो कमिति क्रिया विशेषणो उत्कृतेतिः प्रथमं कर्तुं जगध्येत्यन्वयः कालाह एकदा सर्वं
 नर्मत्प्राप्तयितुं न शक्नोति किंतु किंचि । किंचित् तया विधाय तत्तज्जगद्वापरभागमुत्कृतातीति
 उत्कृतेत्युक्ते तेनेनोक्तं । उत्सेध उच्यते । स्फिचो करी । पिंडाजं घोर्ध्वभागः॥ उग्रपूतिनि उग्र
 गंधिनि प्रेत रंकः प्रेतेषु मध्ये दरिद्रः स्यापुटं॥ विषमं॥ चित्रं महानिति । वतेति हर्ष श्लाघा

यांवाअविकारोविकारभावः॥अहोवेति॥भरिहादाचोर्द्वयोःसमदर्शनं॥स्त्रेणां॥स्त्रीसम
 हः॥यांतीपाठेक्वचिदिसत्रकेदेतिपाठः॥तेनकदाकर्त्तुर्विभाषेतिभविष्यतिलङ्प्रसयः॥
 प्रपतइत्येनेनवचनानर्थकतयानामग्रहणोप्यसहिस्मृतेतिव्यज्यते॥कंठकोणेति॥एकोण
 एकादेशः॥हरत्पद्यमिति॥योग्यताइष्टसंपत्तिहेतुर्गुणयोगः॥जालोकोपेति॥जानेस्मरा
 मि॥स्तमःकमिति॥विलेभेदतवान्॥एकेति॥पूर्णचंद्रापंचदशीराकांतरंगितविभ्रममास्यं
 यस्याःसातथास्वीकृतिःस्वाधीकरणं॥तस्याःसादेति॥कतदितितन्मुद्रांकणं॥एकस्मिन्नि
 ति॥कोपपराश्रुखलपितयेतिकर्मधारयः॥सुप्नएवेति॥प्रार्थनापराश्रुखलइत्यर्थः॥उत्सिक्त

स्येति उक्ते को हंकारः ॥ द्वा कार्यमिति ॥ देवयानी नाटके यथा ते रिपु मुक्तिरिति प्रवादः ॥ ३ ॥
 त्वा स्येति अत्र वाच्य पक्षे कालो वैरि सहर्ता यः करवालः ॥ तत्र यन्महदे बुधारा जलं तस्य वा
 हः ॥ प्रसरणं तमुत्वास्यतीति क्षणीकृत्येन देवेन राजा धारा जलेः खड्ग धारा कां पारणे संग्र
 मेश चूणं सकल एव प्रतापः शमितिः यदा करवाल एवां बुवाहः ॥ अं बुधारा जलं वहतीति बु
 द्धतेः ॥ प्रतीयमान पक्षे तुः कालकरः श्यामकांतिः वालो नूतनः ॥ महां बुवाहो महामिधः ॥ त
 मुत्वास्य व्यक्तीकृत्येन देवेनैन्द्रा धारा जलेः धारा रूपे स्तोत्रेः रिपूणां जलस्य शत्रूणां तेजसां प्र
 तापः प्रकृष्टतापः शमितः ॥ अत्र रणनं रणः शत्रुः तेजो विषय जलकोला हल रूपः ॥ तस्मि

न्मतीत्यर्थ इति चंडीदासः तिग्मरुचिरेतिः तिग्मः खलेषु रुचिरः सुजनेषु प्रतापो दंडादिजनि
 तं तेजो यस्य स तथा विधुराणां शत्रूणां निशाकृत् महं धकारकर्ताः विभो स्वामिन् मधुरा च
 ष्टा यस्य स तथा मतिर्बुद्धिः ॥ मानश्चिन्तमुन्नतिः तयोश्च त्वेन वर्तिर्यस्य स तथाः प्रतिपदं प्रति
 स्थानं पक्षाणां मालीयानां गणीरिति विवाहितो र्यो न विरोधवान् विरोधपक्षे तु तिग्मरुचिः सू
 र्यो प्रतापः विधुश्चन्द्रो निशाकृत् ॥ मधुर्वसंतो लीलः लीलारहितः मतिमान् तत्त्ववृत्तिः तत्त्वेन न वर्त
 त इति ॥ प्रतिपत्त्यस्य मतिश्चिः अपक्षा गणीः पक्षस्यादिभूतानेति अभितः समित इति संग्रामा
 त्वाप्तेरुत्कर्षे रमितः परिमितत्वरहितः साधुयशोभिश्च सहितः स्तुं असता महिता सी सन्वयः ॥

यदा. तदृशे लोके हर्ष इति सं बंधः विरोधपक्षेः आमितो मितरहितः समितो मितसाहितः ॥ अर्हि
 तोहितरहितः साहितो हेतसाहित इति. निरुपादनेति. उपादौ न संभार उपकरण समूहः चित्रं
 नानाकारं कलाचंद्रस्पर्शोऽशोभागः पक्षे चित्रं आलेख्यं कलाकोशलं. पंथिय इति. पाधिकाना
 त्रपस्तरोगस्मिन्नारुप्रस्थले ग्रामे. उन्नतपयो धरो प्रेक्ष्य दिवससि. तदा वस. व्यंग्य पक्षे तु
 पयोधर इति स्तनौ. प्रतीयमाने तु मेघा इति. प्रस्तरः शस्तरतं काशादिलक्ष्यः प्रस्तरस्थल इ
 त्यनेनात्र शय्याये सापिनास्तीति। व्यज्यते. उदार उद्भटः ॥ अनुदारे तु गतदारः मउदारे यस्मा
 दिति वा. पक्षे. अनुदार मुदारात्पः ॥ अलसशिरोमणि रिति. अलसाशिरोमणिः धूर्त्ता नाम गणीः

पुत्री धनसम्राट् समयः ॥ इति जल्पितेन तां गीषकुलाविलोचना जाता. अलसोत्पन्नं तु गंतुं मिथुः
 अति धूर्तः संभोगेनातपः धनिकत्वेन नाधनदाता। धन्यासीति. प्रियसंगमे चाहुकशतानी सन्ध
 यः श्रेष्ठपद्मात्रविवक्षमावाचाशरीरस्पर्शस्याविवक्षणात् शक्यमीत्यत्र शपउपलंभनश्च
 नात्मनेयदाभावः ॥ दर्पा. धेति. यस्य गंधमाघ्रायान्मेहस्तिनः पलायंते संगंधगगजः संक्रांति
 निघृति ॥ कुंभस्थं संक्रांतानि प्रमायते यद्येति तं तेन शोणशोचिरित्यर्थः ॥ कषायोलोहितः
 गाढकांतेति ॥ अत्रादि शयोक्तिर्विरोधशब्देनोक्ता तन्मूलत्वात् ॥ कैलासस्येति. श्रावणपुलि
 ने इति रूपकं पुलिनेपि विसंभवात् श्रावणतरु इत्यर्थ इति केचित् ॥ केसेसु इति. केशेषु वला

कारेण तेन तथा समरे जय श्रीर्गृहीता यथा कंदराभिर्विधरास्तस्पर्द्ध कंठे स्या पिताः त
 स्पविधुरावेरिण इत्यर्थः कंठे स्य संनिवेशे त्वर्थः ॥ गाढा लिंगनेति. गाढा लिंगन रभसो घते दधि
 तेलघुसमयसरतिमनः स्विन्यामानः पीडनभीत इव हृदयात् मूले लङ्ग इति पाठो युक्तः ॥ जाठ
 रमिति. यास्य चिरमिव हंसंती कविवदनां बुरुहं वद्विनिवेशत दर्शयति भुवनमंडलम
 न्पादिवसा जयति सावाणी ॥ स्यलचिरं ब्रह्माणां जेलंका गिरीति ॥ येलका गिरिमेखलासु
 सुरखलिताः संभोगा खिलो रगी स्फारो सु स्निफणावली कवलने प्राप्ता दरि इत्वं ॥ ते इदानीं
 मलयानिला विरहिणी निश्वास संपर्किणो जाता सरिति शिशुखेपिवहलास्तारुण्यपूर्णं

१५
 व. सहीति. स्वस्विविरच्यमानस्य ममधीरत्वेनावकाशं प्रियदर्शभाविष्टं खलु त्वत्तरो सहस्रे
 तितेनापसृतं ॥ कोतुकोत्तरलताक्षणा इतिकेचित्. इदं च विहलं खलु एते प्राठे. विहत्तनामिति
 प्राठे तु विहूलत्वक्षण इत्यर्थः ॥ ओष्मोलेति ॥ आर्द्धाईकरजरदनक्षेते स्रवलोचनयोर्ममदत्तो
 रक्तांशुकः प्रसादः कोपेन पुनः इमेनाक्रांते ॥ अत्र तव क्षेतेः र्यमदर्शनयोर्दत्त इति संबंधः ॥ म
 हिलासहस्रभरितेतव हृदये सुभगसाञ्जमान्नीवदिवसमनन्यकर्मगंतन्वमपितनयति.
 अतंद्रवद्राभरणेति वंदः कर्पूरं शशीच। समुत्सहर्षा ॥ दीपितमन्मया दीपितकंदर्पा. पक्षे समु
 दाबुपसर्गेतारकाक्षिकनीनिकानक्षत्रं ॥ शपां माना. यिकाविशेषो रात्रिश्च ॥ वंदशब्दस्य परि

राम
 १५

चतस्रस्तपासमुदीयितेस्सोदस्तस्तप्तयाचोभयशक्तेर्मूलताः यस्य मित्राणीति पादत्रयेऽपि
 नाप्रकस्यदृष्टप्रकृतिकलं व्यंग्यं लक्षणं यां सामान्यविशेषभावं संबंधः खलेति। खलेति। खलम
 व्यवहारादृश्यं तेदारुणाघघपितयाधीराणां हृदयवस्यवरुमतानखलु ॥ व्यवसायासुखंति।
 दारुणारष्ट्रप्रतिबंधकाः हृदयमेव वपस्यो हृदयवस्यः ॥ तेन वरुमताः अनुमोदिताः। लावण्यमिति
 सर्वावयवगतो विशेषो लावण्यं प्रमेकावयवसंस्थानं सोभाग्यं कांतिः रूपं वर्णविशेषः ॥
 मुग्धमुग्धतयेति धतिवधानधैर्यगृहणेत्यर्थः ॥ रुधिरविसरेति विसरः समूहः विटंकं कपो
 तपालिका मुक्तिमुक्तीति सदागमः सन्नागमो वेदः सतेरवल्लभस्यागमश्च तत्र वेदपक्षे मुक्तिर्भ

गोमुक्तिः केवल्यं ॥ एकांतेन नियमेन समादेशो उपदेशो तत्परः तत्संगपक्षे. मुक्तिर्भोगः मुक्तिः वि
 रहादिदुःखत्यागः एकांतैस्संकेतस्यानस्य समादेशनेतत्परः सायां स्नानमिति ॥ अभितो वाहि
 रंतश्चेत्यर्थः ॥ अधुना पूर्वतु न कदाचिदपि तवेदशीक्षांतिरभूदिति शेषः व्यतिकारः पुनः पुनः
 प्रवृत्तिः ॥ तदप्राप्तीति ॥ जगत्सूति श्रीक्ष्मं. निरुद्धा सतयेति ॥ नास्य प्राणाः समुक्रामं तत्रैव सम
 वनीयंत इति श्रुतेः मोक्षकालेपि निरुद्धा सता. क्षणदासाविति. अक्षणे देत्यस्य क्षणदाभिन्ने
 र्थविरोधः ॥ अनुत्सवदेत्यर्थत्वविरोधः ॥ एवमव नमिति ॥ वनभिन्नं रक्षणं च ॥ अव्यसनं व्यसन
 भिन्नं अवीनां मेषाणामनंप्रेणं च. यद्वा असनं. इतस्ततो भ्रामणं व्यसनं कोतुकं ॥ पराङ्मुखं वि

विपरीतं तु हवन्नहस्सेति ॥ तव चक्षुमस्पृशते आसीदधरो स्नानकमलदलं तिनववधः
 अल्पाकरोति वदनं मही संमुख ॥ गोसम्मीति प्रभाते देशी दलो इति पुस्कं ॥ प्राकृतो लिंगानिय
 मात् राई सु इति रात्रि पुचंद्रधवला मुललितमा स्फाल्पयश्चायं एकछत्रमिव करोति भुवन
 राज्यं विजृम्भमाणः य इति स्मरप्रकृतः प्रकाशेतेभ्य इति पंचमी निर्धारणे नानुशासनसिद्धेति
 येषामसौ स्यरो राजा तेभ्यस्तान्प्रतियस्तदादेशः तत्परोऽसुखेन कश्चिदिसर्थ इति चंडीदासः
 अन्ते तु पंचमी विभक्त इति सूत्रेण निर्धारण एवं पंचमी ॥ निम्नं गोनि शीतशरधिया अयं म
 ममनि शीतः शर इति पाबुद्धिः ॥ दग्धिषया वया स्ववल्गमर्धयति कुत्र सुहृशो दग्धिषया वया

१७
 मिः॥ कुरिलेवयासिधोवनेव्यतिकरामीश्रीभावः॥ वारिज्जंतोइति॥ वार्यमाणोपिपुनःसंतापक
 दर्शितेनहृदयेनस्तनभरवपस्पतयाविशुद्धजातिर्नचलतिअस्पाहारःजातिरिस्तिष्ठं॥ सोमुद्धस
 मलंयोइति॥ ससुगंधश्यामलांगोधामिलःकालितललितानिजदेहःतस्याःस्कंधाद्वयंगरीवास्म
 रःसुरतसंगरेजयति॥ धामिलेतिरूपकंतस्याःस्कंधाद्वयंगरीवेत्यनेनस्कंधसंवधेनातिशयि
 तःशोभालाभउक्तः॥ नवपुलिमेति॥ नवपूर्णिमासमाप्तकस्यसुभगकस्त्वमसिभणममसत्यं॥ कौ
 सोभाग्यसमगाप्रदोषरजनीवतवाद्यःखंडितायाःस्वामिनप्रतीयमुक्तिःपूर्णिमाचंद्रःप्र
 थमरज्यतेअमंतरंतुविरज्यतइतिभावःसहिनवनिहोति॥ सार्विनवनिधवनसमरेकेपालांस

ख्यानि विड्या ॥ हारोनिवारित एव उच्छिद्यमाणः तत्कथं रमितं उच्यते इति पाठे उच्यते नित्यं
 सख्या इयमुक्तिः चंकपाली आलिगनं सेवसखी इष्टविधायित्व सामर्थ्या इयमुक्तिः ॥ निविडा दृष्टा वि
 श्वस्ता च ॥ प्रविशंतीति विवर्तितवदना विलोक्य पंचानं ॥ स्कंधे घटं गृहीत्वा हा हान ए इति सरा
 दिधिकिमिति ॥ खधा त्रखत्त ए इति पाठे स्कंधा छित्तेत्यर्थः जलानपनन्या जेन संकेतगत्वा मूलं
 तद्विलोक्य जलघटं क्षिप्वा लोकवंचनो ये रुदंतीं सखीं प्रणिचतुण्या इयमुक्तिः ॥ विहलं खणामिति
 विश्वं खलां लां सारविदृष्टा कुटेन तरलतराष्टिं द्वारस्पर्शमिषेण च आत्मा गुरक इति पाठे तविमि
 न्नः ॥ अत्र दिष्टी इति पाठानुरोधी भास्करः ॥ तत्रार्थः ॥ विहलां शृंखलं वापि यं दृष्टा कुटेन घटेन उ

पलक्षितालं तरलदृष्टित्वेकवाक्यं द्वारस्पर्शमिषेणात्मायु रुरिति पातितो विभिन्नस्त्वपे
 तिविशेषइति द्वितीयं वाक्यं ॥ वस्तुतस्तु दिदृष्टिइति पाठः तेन त्वां विश्वं खलं तरलतरदाष्टं दृष्टा घरेन
 त्मापातित इत्यर्थः ॥ तत्र च तुमं स्वामिति विहलं खलं विश्वं खलमिति दिदृष्टिमिति वार्थः ॥ लोकाश्च
 इति ॥ ज्योत्स्नायां मधुरसेन च वितीर्णतारुण्यो लु क मनाः सावृ द्वाऽपिन बोधे वपरवधूरह
 हरति वह दयं कामिन्या वद परवधूरक्तं स्वामिने प्रतीय मुक्तिः अलं स्थित्वेति कालधर्मो म लुः
 ॥ आदिसोयामिति स्नेहनीवतोपाया नुष्ठानलक्षणं बहुविधं इति ॥ अयं मूर्तः संध्यात्मको व
 रुविघ्नः तेन भूतावेशादेरपि सभावितः तथाचेतस्तु हर्ता पगमे तादिघ्नोपशान्तावेषवालः कदा

राम
 १८

चनत्रीवेदयीसर्गः॥न्यजध्वमित्वात्मनेपदं च छंदो वदषयः कुर्वन्तीति वचनाध्यत्मनेनरहकेलीति रतिकेलिह
 तनिवसनकरकिसलयरुद्धनयनयुगलस्य रुद्धस्य तृतीयनयनं पार्वतीपरिवितं जयति रतिकेलौ हतं निवस
 नं अर्थाहोरीसंवाधियेमकेरकिसलयाभ्यां रुद्धमर्थात्तयानयननैयुगलं यस्येति वरुणी हि द्वयामतर
 कर्मधारयः॥चडीदासस्तु रतिकेलिहतनिवसनायाः करकिसलयाभ्यां रुद्धनयनयुगलं यस्ये
 तिविग्रहमाह तत्र निवसनेत्यत्राकारलोपाश्चंसः॥प्रयत्नायमिति॥शसपयमिति-अथाकणपा
 दानसोर्द्धयो रपिसंवध्यते यस्युते सपकरणपेक्षया वेपरीत्यं।पथिपथांति-लासकोनर्त्तकः॥॥सिख
 न्नास्तइति सुकोपिहास्यवर्णनमविरुद्धं॥विहायसातेन विहस्य भूय इति नैषधदर्शनात् गामा
 रुहमीति-गामरुहगस्मिन्गामेव सामिनगरस्थितिं न जानामि नागरिकानां पती नूहुरामिवाभ

वा मिसा भवामि ॥ गमाम रुद्रा गमजाता ता एति तेष्वा गुणग्रहणा तां तां सा सुक्तांतां तस्य प्रमाणः
 तस्यां भाषेतीनां सुंदरं इदं ज्ञातमवसानं ॥ रेरेचंचलेति चंचलाभ्यां लोचनाभ्यां अचिंतमा विष्कृता
 हचिरभिलाषो यत्र तदिति चेते विशेषणं ॥ किं मन्य इति अहं विहरिष्य इति किं त्वं मम इत्यर्थः महा
 सेवेति मध्यमोत्तमव्यत्ययः ॥ येषां दोर्वलमिति नीतिराजधर्मादिशास्त्रं ॥ रीतिस्तत्प्रतिपादितो व
 त्तिप्रकारः ॥ ते स्युर्नैवेति ॥ ते स्युरेव यदि वा स्युस्तदा भवादृशा एव द्वित्रा इत्यर्थः प्रधना ध्वनाति
 दिवसमित्यसंतसंयोगे द्वितीया दिवसेव भवानुद्धेति अपवर्गं तृतीया अपवर्गश्च फलप्राप्ते क्रि
 यापरित्यागः ॥ तेन भवत्यदार्थद्वरूपं क्रियायसुलविजयतस्यास्यापुद्धत्याग इति गम्यते भूयो भूय

५ति॥ रथ्याएजमार्गः॥ परिच्छेदेति॥ पुनरित्यस्यान्यदेत्यर्थः॥ कृतं चेति॥ मोलितां शिखंकारतां॥ रा
 मोसाविति॥ वंदीवैतालिकः॥ एकवाणाहतीति॥ एकवाणाहस्यर्थश्चेत्तस्मिन्मृतायेविशालताला
 स्तद्विवरोमं रोरित्यर्थः॥ एकवाणाहतेति पाठः॥ स्पष्टार्थः॥ रामणाकिल सुतीवपत्यपायाधिसंपु
 लाः॥ सप्ततालवृक्षाएकवाणेनभिन्नाइति॥ तस्मात्तस्मिन्मृतायेविशालताला
 धनुषोरुमृतस्यसमीपेभुवोरग्नेशिष्यमृतेपठतीसतीत्यर्थः॥ क्षणपाहुरिति आइति॥ क्षणपा
 घुणकादेवराजा ययासुभगाकिमपितेभरिता॥ रोदिति गृहपश्चाद्भागएव लभा गृहे अनुनी
 यतां वराकी॥ क्षणउत्सवः॥ पलोरुहशब्दोदेशपांगृहपश्चाद्भागवाली॥ प्रतिवेशवाचीसेके॥

तत्राययाउत्सवप्राप्तुणिकाकिमपिभाणितेति संबंधः॥॥स्निग्धश्यामलेति।बलाकावकपंक्तिः
 वेद्यनं विलासतश्चेलनं।पयोदसुहृदोमपूरः॥आनंदकेकाःआनंदपुक्ताःकेकाभाविष्यतां
 तिजीविष्यतीत्यर्थःवेदेहीति।कथंभाविष्यतीतिचिंतयासीतायाःप्रसन्नापमानतपाहोदे
 तीतिस्वबोधनोपपत्तिः४ यस्यासुहृदिति शरणागतस्यतत्प्रलोहशलाकयाकर्णबंधोदे
 शाचाटइतिसंप्रदायइतिचंडीदासः।तेनयस्यासुहृदेवंकइत्यस्यैरिणयःशरणागतइत्यर्थः
 कांचीगुणग्रंथंनभाजनतद्भयनकर्मणिनिपुक्तः वस्तुतस्तुसूचीवधव्यतिकरेणकर्णे
 पुनक्तिः५उर्वचनेनकर्णयोःस्तादृशःखसुखादपतात्यर्थः॥आवहामिकरोति॥आइ०पूर्वस्य

बहः करेण हूतत्वात् ॥ उन्निर्दिति कोकनदं रक्तोत्पलं रवर्विवदसन्धयः । अत्रासीप्राणीति रावणं हत्वा
 निरुतस्य दाशरथेः प्रियां प्रतापमुक्तिः फलिपाशो नागपाशः एकस्या एव समरमुवः तत्कार्माधा
 रया प्रत्येकं नवनवायमानो पुनरसावलवनत्वेन पुनः पुनरत्रे तस्योपादानं यद्वाभिन्नान्येव स्थाना
 ति अत्रादेरुक्तानिः अयं सरसनेति अयमपूर्वमनुभूत इत्यर्थः । केनासासयेति केलासाल
 यः शंभुः कोपवशान्नेत्रयोः शोणाकांतिरासीत् ततः पादप्रणतेशंभोस्वभावशोणे वगौरी
 नखधुतिः शंभुभाललोचनसंबंधात् समृद्धिमाप पादपातप्रशांतकोपतयानेत्रयोः शोणा
 कांतिरपस्यते त्रिवरक्तस्फितिः तत्र वेदसुखे क्षते स्वर्ध्वबंधसम्बद्धयेवेत्यादि असुखा इति स्फा

गविस्फारिणः इति शब्दपूर्वार्धपरामर्शकः ॥ पावदुवइति ॥ पूर्वार्धोक्तं स्तुतिप्रस्तोमि तावत्रभुवे
 जः स्मृतः ततो वाचो मुद्रिता इति योजना ॥ अत्र विभूषणोपाय आहार्यः नृपवर्णनार्थमारोपित
 स्वात्वं वंदीह्येति ॥ हेनपते सैनिकाः द्विर्षामगदशो वंदीह्यसहठेनाहसास्त्रिष्यंती सन्वयः ॥ पूर्वार्ध
 तपेताः पश्यतां ॥ प्रेयसामिति शोका नुरागकातरेण चक्षुषाताः पश्यतः कांताननादयेत्यर्थः घृष्टी
 चानादरइत्यनुशासनात् लांतिगृहीति आत्मसात्कुर्वतीत्यर्थः ॥ नाशयतीत्यर्थइत्येके ॥ उत्तरार्धेतु सु
 छेतेरस्माकं दशोस्त्वन्निपतितोसितदाविलाविषदोविध्वस्ताइति तैशात्रुभिः स्वसूयसइत्यन्यर्थः
 अविरलेति करवालकम्पनककुटीतर्जनगर्जनानिमदस्पलिंगानि अतएव ततीया साकमिति

तव वैरिणि कुरंगदशा सुहृदिरपि समं मधुपानं लीलाः कर्तुं प्रवृत्ते सती त्वन्वयः । तव नाम त्व वा
 चकं पदं तवानेकार्थं तयान्यस्याप्यामि धापिकेनापिरेतुना जनेन च सार्थः विषमां कम्पादि
 कञ्ची असोऽति तत्काल उल्लसन् नृसहभावो अर्थात् गोर्थाः यत्र तस्य अहभावो अराक्तत्वं उ
 र्वता कालक्षेपासहि कुतावा विश्रभो विश्रमः अभिपुक्तः आविष्टः पश्येत्काश्चिदिति । रल
 चपलरेति काकुविशेषादसूयाव्यक्तिः जनस्थाने ते अत्राके विषदो जनस्थाने लनां मां स्या
 तेन गरादो वनकमगमस्मां धितधिपाभांतं कमकस्य मगो मार्ग एणं प्रार्थना वा तत्र तस्माक
 न कमगतरस्मानिः कलाप्रत्याशा वे निश्चये देहीति वचः प्रतिपदजतिस्थानं उदकप्रलापितं मर्तुं

धीनतः परिपठिषुपरिवेयेषु अलंकारघटनानवृतावदः अथवाकार्यं मर्तुः ईषद्भर्तुः वदनपरिपाटिषु
 मिथ्यावचनपरंपरासु घटनासंवद्धताः अलंकारार्थेन कृताः वृत्ताः ॥ लमायति सुखं वसुधनं यस्य तत्तातु
 नाधिगते इत्यर्थः ॥ रामपक्षे तु जनस्थाने दंडकायां ॥ कनकमृगे रस्मो नोभाः वेदेहीति वचः सीतासंबोध
 नं ॥ कुशलवो सुतो यस्याः सा कुशलवसुता सीता ॥ आगत्य संमतीतिः विसंछला गी विलुलितांगी प
 क्षे विपर्यस्ता गी प्रसादयति प्रकाशयति ॥ पक्षे अनुनयति पादपतनेन किरणपातेन पक्षे चरणपाते
 न प्रणामेनेत्यर्थः भ्रमिमिति ॥ भ्रमिदिशा भ्रमणमिव दर्शयन् कश्चिदक्षतरोधर्मः चेत्तसोऽनवस्थावा
 अरतिर्विषयेष्वनुरागः प्रलोपो नष्टचेष्टता मूर्ध्नि वा ह्येन्द्रियमनसोर्द्वयोरपि वृत्तिनिरोधः ॥ तमस्तम

नमः मिरणं च सामर्थ्यं सत्त्वे बवहिरिंद्रयनिरोधः कश्चित् मूष्यति मइति रूपकमाह विषलं छंदा
लाहलं च गच्छाम्यच्युतेति । दर्शनेन भवतः किं तस्मिन् रूपाद्येते अपि तु किं तु संभोगेनेत्यर्थः ॥ अच्युतेति सव
लिताचार इत्यर्थः ॥ आमंत्रणेत्यादि । आमंत्रणस्याच्युतमेवं रूपस्य चैर्यमच्युतिरूपार्थकस्य मंग्यारु
चितं यद्वावस्थानं तत्त्वे दालसामित्यर्थः । वस्तुतस्तु आमंत्रणमभिधायि सूरचितौ यो वयावस्थान
स्वेदोताभ्यामलसामित्यर्थः अत्र भंगिः दर्शनं भवतः । किं तस्मिन् रूपाद्येते इत्येव रूप्या अदृष्टेति अदृष्टेत्वयी
त्यर्थः हरास्त्विति चंद्रोदय इत्याद्युपमानं परिहृतधैर्यत्वे वास्मणेति भवतामेवेति न तु वास्मणाना
जामदग्न्ये जीवति तेषामनिष्ठस्यासंभवादिति भावः तथा मित्रजन्मद्वैतिसकल रहस्ये च दी मन्मामी

ति. उरस्तः हृदयात्. वाणीरोति. वानीरभिकुंचोडीनशकुनिकोलाहलंशं एवंत्याः गृहकर्मव्यापताया
 वध्वासीदस्यगामिति. ग्नामतकृणा. मिति व्याख्यातारव्यातमायं. मात्सर्ग्यमिति. स्मरस्मेरविलासिनीना
 मित्यत्रापिनितवाइत्यस्यान्वयः कथमवतिपेति. दर्पे गर्वः याद्विदिषां श्रीस्वीकृतातत्त्वयंगर्वइत्यन्व
 यः. कस्मेवणेति. कस्यवानभवतिरोषोदष्टाप्रियायाः सव्रणमधरं. सध्रमरपद्माध्रापिलिवारितवा
 मेसहस्रइदानीं परपुरुषखंडिताधरतया कुप्यति प्राणनाये विमतायमानायावयस्यायानिरपराध
 खबोधनायसरव्याइयमुक्तिः अताएत्येति. अस्मरत्रशेतेअत्राहं दिवसेयलोकप मापधिकरात्र्यंधशया
 यामावयोः शयिष्ठाः विवरीअइति. विपरीतरतेलक्ष्मीर्वृक्षाणंदष्टानाभिकमलस्यं हरेदीक्षेणनयनंर

सा॥कुलसगिति स्य गयति॥^धममस्मिइति॥भूमर्धार्मिकाविश्वस्तः सञ्चाद्यमारितस्तेन गोदावरीती
 रवासिनादप्तसिंहेनः सुनइति पाठे सुनकइत्यर्थः कुसुमाद्यवचयार्थः कुंजेधार्मिकभ्रमणेन खाल्डि
 त्संकेतायास्तन्निवारणायैयमुक्तिः सञ्चेति यद्भयेन पूर्वगनामेभ्रमणं कृतमासीत्तनेति प्राप्तिद्वि
 रुक्तातेन मिथ्यामयामोच्यतइतिलभ्यते॥इति श्रीगोविंदकृतायां श्लोकदीपिकायां पंचमोऽलसः
 प्रथममरुणेति॥कनकप्रभः पीतः विरहेत्यादिना पांडुरत्वं सरसेत्यादिना त्वतिधावल्यं प्रकाशयते स्व
 भावोत्सुपमयोः सत्वेऽप्यप्राधान्याद्युक्तचित्रतातेन दृष्टिमात्रेति यस्मिन्नेति भ्रमि मत्वर्यो यो रप्रयः
 क्षोभो धैर्यविघातः असुस्थाता च नीचाहस्वाग्रनूवाशयाश्च। अलीं कंललां टं मिथ्यावचनं च कालत

श्यामवर्णत्वदास्यताच॥कुटिलताकुंचितत्वं वक्रताच कुटिलतामिदं निसहोपमा तेन यथा ते कु
 टिलतां न त्यजंति तथा कालतामपीत्यर्थः॥ अत्रार्थलंकारस्य प्राधान्यं कवेस्तेनैवाभिनिवेशात् ३।
 ति श्लोकदीपिकायां षष्ठ उल्लेखः॥ अनंगमंगलेति अत्रलोचने रित्यध्याहार्य तेन पूर्वा र्कतद्विशेषणं
 तरंगितानि॥ ज्ञाततरंगानि तारकादिस्वादित्वाच्च यथोक्तायां भक्तिभिस्तारंगितानि इति तृतीया
 समासः यद्वा तरंगशब्दात् करोतीत्यर्थे णि ३ ततोभावेक्तः॥ इत्यभूत्तल्लक्षणं तृतीया॥ तेनायांगभंगी
 नांतरंगिते स्तरंगयुक्तां करणेर्लक्षितयेति तन्वंग्वा इत्यस्य विशेषणं॥ अथवा तरंगशब्दादाचारे
 क्विप्॥ ततोभावे निष्ठा तृतीयच पूर्ववत्॥ तेनायांगभंगानांतरंगिते स्तरंगवदाचारेर्लक्षितयेत्यर्थः

कार्त्तार्थतांलभतइति।वर्तमानसामीप्येल्ह॥अचिरेणलस्यतइत्यर्थः॥एन्मंदेति।मंदविषकंमंदघ
 कंतेनपांडरत्वलाभःपुलिंदःशबरःस्तनयोःयत्रानावृतत्वतदासक्तचेतसःप्रहारपाटवंनभवती
 तितत्रप्रार्थनायथायामिति।दाहणवारःक्रूरकर्मातीर्थातरेषुइति।सुरस्त्रोतास्विनीगंगांयाव
 केति।यावकोलक्तवः॥तदास्विमिरिति।सत्रिणोयाज्ञिकाःरणश्चमेधेयपुतामुपगतास्तत्रहता
 इत्यर्थः॥अश्वमेधेहिपशवोहन्यंतेउत्फलेतिस्पर्धं॥अवध्येति।आपदांदारिद्र्यरूपाणांविहंतुं
 स्तनदातुरित्यर्थः॥जातहार्देनजातस्नेहेनविदिषादरइत्यत्राकारप्रश्लेषात्।जंतुनाअदात्रजातहा
 र्दनापिनादारोसर्वशस्येनविदिषापिनदरस्त्रासइत्यर्थःहाधिगिति।यत्रसोपाशिमुखीमयादृष्टासा

किलतामसीपुक्ताशशिनः समुद्रवेनमसोयोग्यत्वात्तामसत्वमुक्तं॥ एवं तद्विशेषतमसांधकारित
 मिदं दग्धं चिनं प्रकाशमयं कल्पितं अंधकारितस्य प्रकाशमयत्वयोग्यं कुशलेदृष्टे॥ विक्रोवेरानवेदि
 त्पत्रविधरइत्यावर्तते। जंघाकांडेति॥ प्रसह्योर्ध्वीक्षितः पादोदंडपादोभिधीयते नृत्यं पदार्थाभिनेयो
 नृतं ताललयाग्नितं विदधादिति विशेषणं दधदित्यर्थः जंघाकांडेति जंघाकांड एव उरुरतिशयि
 तोनालोयत्र यद्वाः जंघाकांड उरुश्च नालोयत्र सत्येत्यर्थः॥ कशलोदंतुरः। किसलयपदं पद्मपत्रे गौरं
 साधानामिति साधनं सैन्यं पुष्पयन्त्रनश्च अरालतां कुकुटीवशेन वक्रितां लीलातामरसेति सुगंधोत्ते
 ननायकेन तिमतेन तितिविने वयुं वितेने सन्धयः॥ भ्रांसाधर्तयथवेति नतिविने वयुं वनं तत्र प्रयोज

कसंदेहः॥तत्रभांतिमुग्धायातेत्रहषितत्वेज्ञानरूपाधर्ततातुनायकस्यस्फुटेव॥यद्यप्युभयोरपिप्र
 योजकत्वादिकल्पः॥संदेहोवानुसृते॥तथापिप्राधान्यमाश्रित्यतदुपपत्तिःकृतेयोगेपिद्वितीया-
 तमतेपरमात्मातंपुरुषाराधनमतइत्योदेदृश्यतेमदुपवनेति॥हरेदनुरंजयेदनुरंजयेदित्यर्थःआ-
 लिंगितइति॥संपरायेपुद्गेवंधामीतिद्वितांयांत्वेवंदनोयांसप्रम्यंतत्वेहठठतमहिलायामि-
 तिद्वयाविषयानिर्देशःसम्प्राप्तिःआशयोमिथ्याज्ञानजनितःसंस्कारः।वंधनंवंधजनकंसं-
 सारप्रयोजकमित्यर्थः।राकाविभासीति।राकापूर्णचंद्रापूर्णिमा।शरत्कालेति।मुखमितिकर्त्तृप-
 द् अत्रिलोचनेति।आत्रिःसुनिर्विशेषःसर्द्धिमिति।उद्धतंउद्धतंयत्तत्कर्मनंतेनाविरलगलांगलंती

पारक्तस्पसं सक्ता धारा तथा होतौ योर्दशांशी धीतस्वसादेनोपनतो योजयः । तेन जगति जातो
 मिथ्या महिमा येषां तेषां । मिति मूर्धा विशेषणं । कैलासेत्यादि ज्ञानात्मिसस्येव विशेषणं स्व
 स्ना । मितिकेशरो वकुलः । न्यासः समर्पितं द्रव्यं ॥ बह्वि रूपाक्षमिति ॥ यच्चिलोचने स्ति । तद्यस्तम
 पि किं करेण मग्यते इत्यन्वयो युक्तः ॥ यथा स्थितान्यादेः स्पष्टतपोपन्यासो न युज्यत इति आनंदसि
 धुरिति । विरक्तं नायकं प्रतिनायिका सरवीनामिद्यमुक्तिः । संदानं बंधनं । तांति लानि । नवमलध
 र इमे घाते निशाचरादिभ्यमानंतरं विशेषदर्शिनः पुरुरवस इत्यमुक्तिः जुगोपेति ॥ गृध्रकाक्षशीलः
 सुधाकरेति । आकारस्याविशाखापंडितो ज्ञा आश्चय इति यावत् चिरकालेति चिरकालपरिघात्यालो

चनानंददा। पितृस्यार्थः। न वस्तुमिति भूतकरुणासंतानो भूत रूपा समूहः गोरपीति यद्वाहने
 तां प्राप्नुवतो गोरपि साविधे सोऽप्रसिद्धरूपोऽपि गिरि सुतासिंहो निरहंकार इत्यन्ययः। अं विकारम
 एतमहेशः॥ सादरे चेति संजात सुधासांद्रतरंगलोचने यस्य सा तथा सोऽधोऽष्टेति अर्पेरीदिति
 प्रीतिर्नृपणो धातुः कामक्रोधलोभमोहमदमानाः षड्वर्गः समूलघातन्यवधीदिति। समूलं हत वा
 नित्यर्थः॥ स पातु वदति पातु ददातु घतु रवंडयतु। अनेऽमृकतो घे दोषेरिति रवंडने करणं असंम
 तानुरिदृशं॥ सायकेतिः मायकः शरः खड्गश्च। मकरध्वजः कंदर्पः समुद्रश्च क्षमासांतिर्भूमिश्च
 अक्षयप्रदः। अज्जचंद्रः श्लोकः षडयशश्च कुविंद इति कुविंदतीति कुविंदो राजा खंगुणा नामशो

२७

२७

र्यादिगुणसमूहपठयसि॥पङ्करोषि॥अमितःआरोहपरिणाहम्भां।अमितोपशङ्खका
 रप्रश्लेषात्अयशःतन्नांवांदिनोवस्त्रहीनाश्चाविगताद्यादनंविबस्त्रं।प्राध्वभाडिति॥प्रदी
 पेव्याख्यातंकेचिबुःप्राध्वंप्रक्षेपजलदंभाडिमुधामशोभनंगगनामिति व्याचक्षते।तत्रकथ
 मवाचकामितितत्त्वं॥आदिभजितइसभाइजलदःप्रक्षेपःसयत्रोसेवमाकाशरिशेषणं जल
 दत्वरूपेणअध्वभाइशस्यशक्त्यभावात् अवाचकत्वंपुज्यते॥भूपतेरिति।उपसर्पणमभिगम
 नं रिरंसोद्योगश्च कंयतासेना कंयपुक्ताचवामलोचना प्रतिकूलदाष्टिःकांतलोचनाच प्रहरण
 सिंसांजनविशेषश्च मोहनं व्याकुलीभावोविध्ववचैनं तेनैर्वातामिति उत्सर्गमलःत्याकावि

 राम
२७

शेषश्च प्रवर्तनं ॥ प्रवर्तनं प्रकृतिः पुरीषत्वागम्य ॥ पितृवसतिमिति पितृवसतिः पितृगृहं शमशा
 नं च ॥ पावकान्ययः पावित्र्यवंशो वह्निसंबंधश्च ॥ सुरालयो देवगृहं ॥ मंदिरमंदिश्च ॥ प्राप्नोष्य पाप
 कं पतनः ॥ प्राप्नोष्य पापसमृद्धा कपना सनायेन सः पक्षे प्राप्नोष्य कं पतनं कपोयेन सतथा ॥ मार्गणो मार्ग
 णं यातं च ॥ भूतिर्विभूतिः भस्म च ॥ तस्याधिमात्रोपायस्येति सख्ये पलः फालितः प्राप्नोष्य आत्मसाक्षा
 त्कारे सति तस्य कांक्षस्य अधिमात्रोपायस्य ॥ योगिनस्तत्रावविधा ॥ महपायो मध्योपायो धि
 मात्रोपायश्चेति ते च प्रत्येकं मउ संवेगो मध्यसंवेगस्तीव्रसंवेगश्चेति त्रिविधा इति नवमे दाम
 वंति ॥ तेऽपि अधिमात्रोपायस्तीव्रसंवेगो अस्त्यष्टः ॥ अधिमात्रं संसांति हितसमाधिलाभत्वं ती

ब्रह्मं परब्रह्मत्वं ॥ संवेगो वैशम्प ॥ उपायो यमनि यमादिः ॥ दृढभूमिः प्रेयः ॥ चिरकालतिरंतराभ्या
 सो दृढभूमिस्तस्मिन् ॥ तदेकपरद्विपलविशेषणं ॥ दृढभूमिः प्रियप्राप्ताविति पाठो ॥ तु दृढभूमि
 दृढसंस्कारः ॥ तां वृत्तेति ॥ भलं समीचीनं ॥ वस्त्रवेदुर्येति ॥ प्रदीपमुप्यक्तं ॥ धमिलस्येति ॥ अपूर्वायाव
 धुस्युत्पत्तिः ॥ तत्र कोशलं तं स्याहेतोर्मानसं शोभां प्रेक्ष्य कस्य न रज्यती संवंधः न्यकार इति ॥ प्रबोधि
 तेति ॥ गिजंता द्वावेक्तः ॥ ततो मनुष्यं न तु क्वचन तु प्रत्ययः कर्मणि तस्या साधुत्वात् ॥ यामटिका स्व
 ल्यागतामः ॥ न्यकारो ह्ययमेव मे इति ॥ प्रथमवाक्य एव मे हृदयस्य प्रवेशः ॥ नोत्तरवाक्ये आद्यस्य
 खेनानुपपत्तिर्न भवतीति ॥ जीवस्य हारावण इति ॥ काकान जीवतीत्यर्थः ॥ अपां गेति ॥ अरालो यो

अंतः तत्र विलासवोलितंगतिविशेषः ॥ कातर्यमिति केवलेति लिंगविपर्यासेन शोर्धोपि ज्ञा-
 नीयं ॥ अन्विषेयः अन्विष्टवान् ॥ द्वयंगतमिति पूर्वैकाचंद्रकलेव शोच्या आसीत् तवैव निश्चये
 संप्रति द्वयं शोचनीयतांगतमिति ॥ भूतकालेनावश्यकत्वव्यज्यते ॥ द्वितीयश्चकाराभिन्नक्रमः ते-
 नत्वं चेत्सर्पः उक्तं पिनीति ॥ विधरे विफले ॥ क्रूरेण दहसैव दग्धान्वीक्षितासीत् तन्वयः साधुचंद्रम-
 सीति ॥ पुष्करेः पद्मेः साधु कृतं अभिरामताधिके चंद्रमासि यन्मीलितं तेनेति चंद्रमसे सार्थः ॥ येन
 मेति ॥ न इत्यस्मदोद्दयोश्चेत्तनेन एकत्व एव वदुवचनं ॥ तेनोत्तर एकवचनाविरोधः असौ मरुचं वि-
 तेति मकत्पवनो ह नूमापिता च ॥ केसरो वकुलः सद्य च ॥ ताताराधिपः सुग्रीवश्चंद्रश्च ॥ मंडलं राष्ट्रं वि-

वंचा॥ प्रसन्नसाराधिप एवमंडलाग्रणीर्यत्र॥ प्रसन्नस्वताराधिपस्य सुग्रीवस्य राष्ट्रे अग्रणीरिति
 वार्थः॥ राक्षोदाशरथिः रामकामिनीचाकरवालेति॥ विजयार्जने एकमत्तः॥ विजयार्जने एकमत्तः यो विक
 ल्यमिति॥ आविकल्पं निसंदेहं॥ आत्मपक्षेति॥ स्वशब्दः स्वीयवचनः॥ आत्मशब्दस्वरूपेतेन स्वात्मपक्षः॥ स्वी
 यपक्ष इत्यर्थः यद्वा स्वशब्दः स्वशरीरवाची तस्यात्मनेत्यर्थः॥ यत्तद्वर्जितामिति स्वपक्षवत्प्राणानामि
 ति भाजनमाश्रयः॥ धुर्यगतिस्तथुरावहनक्षमां॥ किंलोभेनेति॥ मात्राकरणतया तद्वारावायेनेतत्
 देवं कृतमित्यन्यथः इत्यनुचितमित्यत्र इति श्वशब्दो हेतौ॥ स्थितक्षमा इति प्रदीपे व्यक्तं चपनादिहे
 तवो अंगनासंगमनिष्ठतयायोभ्याः॥ मंत्रादिसामर्थ्यासदर्थप्रकाशनं मायातद्वत्तेति प्रसपकार

एं अंगलधिहृत्पतिः यश्चाप्सर इति। बलाहक छेदः छिन्नावलाहकः अकालवपी संध्या
 आदावंजनेति। कुरंगेक्षणा दृशां अम्लपयसा निषेकं चेतो भुवो देवस्य मल्लीनां पानकर्म
 वातनुत इत्युत्पेदा। अस्त्रं पंकेन लिख्य। अग्नौ संताप्य पयसि निक्षिप्य त इति पानकर्म स्वरूपं
 चापाचार्य इति विज्ञेयो विजितः हंत कारो मनुष्येभ्यो दामं किमु किं लब्धः। रावणा इतस्य परसु
 रामं प्रतीय मुक्तिः अतिपेलवामिति। अतिपेलवं कोमलं लघुतरं असंत हृत्स्वं। पेलवशब्दो अव
 यवाविशेषस्याभिधावीयः पूयत इति। मुखशब्दश्चाद्यर्थः शास्त्रस्य परिशीलनमभ्यासः पर्यालो
 चनं वा। कीलनं दृढाकरणं। विनयेति। अंगेति संबोधनं। तदभिप्रेतपदं तौ यपुरुषस्याभिप्रेतं। यत्प

दंतीचपदं॥तडपगतः॥कस्मिन्निति प्रदीव्यक्तं॥केमुच्यतेस्पति॥मृपालानांपामो लिमालामो
 लिसमूहस्तत्रमहामणः॥अकुंडेति॥आकंडमकुंडोत्कंडपापूर्णमित्यन्वयः॥देशःसोयामिति॥अहि
 तहेतित्वस्मरणगुरुणिआहितानांयाहेनयःशस्त्राणितासांघस्मरणमराणिगुरुळाचेसर्धः
 प्रागप्राप्तेति॥निभुंभोरिसानमनमिति यावत्॥भंगइत्येके॥उत्तालउरुतज्वालःखंडपरशुरिसादिह
 रणस्वपरशोरेकःखंडःपरशुरामायदत्तइतिप्रसिद्धिः॥धारोविनीतइति॥अत्रजगत्तिसएवेतादृश
 इत्यन्वयः॥रानान्विभांतीति॥उचितावृत्तिविज्ञयसंघदंचान्वतीधीदोर्वलेइत्यन्वयः॥ततउदित
 इति निजवंशेमुक्तामणिववकास्तीत्यन्वयः॥मुक्तामणिर्हिवंशेसमुत्पद्यते वेगादिति डामरमु

इदं॥ उत्तमते। चिकुशक्षो देशविशेषे यो न्यगवाचकः। उर्वसाविति। सुरोः अंते कुर्वी। असौ त
 वालीतरुपरंपराः अत्र क्रजुर्गतुं नक्षमते। अमृतममृतमिति। नान्यथा मधून्येव स र्धः जं परिहृरि
 उमिति। यः परिभवि तुं तीर्यते मनागपि यः सुंदरत्वगुणेति। अथ केवलं यस्य दोषः प्रतिपक्षे रपि
 प्रतिपन्नः तीर्यते शक्यते प्रतिपन्नः समाहित इत्यर्थः। विकसितेति॥ एवं भूतपरिमलश्च लुं
 जितपुंजितश्चेति विग्रहः। अन्यास्ता इति। नेहणारजुमतिस्थलपर्वता विशेषः मृदिति। सम
 वायिकारणपार्थिवभागः संभागः सामग्री हानपेति। प्रत्येकं हातदेन एकैस्पर्शे कालं वनं
 व्यज्यते। तथा भूतामिति। आरुष्ठवस्त्रादिविष्टां रवेदं कोपं स्फुरिकायेतीति प्रतिमलास्त

योदयः प्रतिमस्मास्तमयस्योदयो यत्र इत्यर्थः ॥ इदमनुचितमिति । अक्रमो अग्रसंप्रदायः । अधि-
 करतलेति । स्पष्टं । कः कः कुत्रेति । कस्कादित्वात् । कस्कुत्रेति पाठोऽप्युक्तः । इति घर्घुरापिताश-
 वविशेषवतीयाधुरीपात्रेन घोषः ॥ यथाधुरीवाधभांडं तद्वद्वधोः घुरेदिति घुरभीमार्तशब्दयोः
 क्रेङ्कारइति । रतिमंजरीमधुलिहंरतिरेवमंजरिमधुलिहः । तेषां कंचुलिकाप्रसारणे यः कांतमुजा-
 दोपः तेन स्वलादित्यादि मसृणचरणेति भूः सदनीतन्मसृणपातंगम्यतामित्याद्यन्वयः येषां
 ताइति येषां प्रतापोष्मभिरित्यन्वयः । तैः प्रवादोचितं प्रकृष्टवचनोचितं किंचित्कृतं आपितुन
 किमपि कृतमित्यर्थः । त्वमेवमिति एवं सौंदर्यं यस्याः स एव सौंदर्या संवदति योग्यं भवति । वि

शेषं मंगलरूपं ॥ सम्मगांगोति स्पष्टं ॥ चत्वारो वदामिति स्फीतं यथा एवं डं डामिरिति व्यस्तस
 पकं ॥ जंघाकांडेति ॥ पूर्वव्याख्यातं ॥ अत्राकृतस्येति ॥ चकारस्य भिन्नक्रमतया दृष्टेः सार्थः तेन
 अतुल्यं समुचीयते ॥ तस्य चरितदर्शने व्यस्य शिशोर्माहात्म्यदर्शनात् ॥ तत्र नास्थानादर इत्यर्थः
 एषो ह्यमिति ॥ उषाहरणे कंदर्पस्य वचनं ॥ आद्रितनयामुखपद्मस्य कंदर्पजनकत्वदाहानंतस्त्वं
 रदामद्वारा ॥ त्वयि निवदेति स्पष्टं ॥ प्रियेणेति ॥ विपक्षसन्निधौ सपत्नी संनिधौ वदसि प्रियेण
 उपाहितामिति सार्थः ॥ लग्नः केलीति ॥ पार्वसांतः कपोलस्थलं शितिकंधरेण्डुशकलेन लग्नो मु
 द्रांकः वः पातु ॥ निद्रांतरे स्तनप्रसङ्गे कुरिला ॥ ताम्रध्वितेन नखलक्ष्मशंक्राः नखलक्ष्म्येत्वादिनख

लक्ष्मशंकावतीनां सखीनां तस्मात्सितेन पाव्रीडातया हेतुभूतया पूर्वावस्थाप्रोक्तपदस्यार्थः भ्रू-
 धापीति स्तनशैलदुर्गविषमे स्तनशैलाभ्यां दुर्गविषमे अनाक्रमणापेक्षेत्यर्थः । किमिति ने-
 ति व्यक्तं ॥ परापवादेति ॥ वाक्यांतरस्य मध्ये प्रवेशे साध्वी यमसाध्वीयेति संदेहः शेषपदेन
 मसं देहयेति ह्य कता वीजमिति केचित् ॥ लगनं रागेति रागो रुधिरलोहितां अनु रागश्च
 अंगं विशिष्टलोहरेखाविशेषः अवयवश्च । मातंगहस्तिनश्चा डालश्च । परपुरुषाः शत्रुमताः
 उदासीनाश्च ॥ तेनेति हेतोरतीयातेनान्यगणनाभावेनेत्यर्थः यस्य कीर्तिः श्रीनियोगात् ।
 इति गादि तु मीवां बुधिगते सन्वयः । महाप्रलयेति महाप्रलयमारुते महाप्रलयमारुतः प्रचे

डंभीषणांघनं निविडरेदंसीधावापयिष्येत्पारंतरं सैव कंदराः समरोदधेरिति पंचमी पुष्क
 रावर्ते मेघविशेषः ॥ नाथे निशाया इति ॥ नियतिः विधिः समास्ति संभवति दशानुरूप वेधव्य
 दशायोगं ॥ उदेतीति ॥ स्पष्टं ॥ यशोधिगंतुमिति ॥ मनुष्यसंख्या ॥ मनुष्येषु गरगता अभियो
 गभालां यल युक्तानां ॥ तेहि मालयमिति ॥ मरीच्यादयः ॥ तस्मै शरालिने ॥ महीभूत इति ॥ स्पष्टं ॥ वि
 पद इति ॥ हस्यति ॥ त्यजति ॥ आयतिलकारुत्तरशुद्धिः काचिकीर्णतिल आर्त्तवारेण च ॥ सत्वं
 प्राणी ॥ गुणमेदश्च ॥ ग्राहतामिति ॥ अभ्यवहताभ्यवहरणं ॥ रोमयः क्षतिः ॥ खंडनं ॥ अकलितेति
 तेजोवीर्यतेजः प्रभावः दर्पक्षयां दर्पयोग्यं कर्म ॥ युद्धं ॥ द्वयंगतामिति ॥ पूर्वव्याख्यातं ॥ शक्तिरिति ॥ चि

त्रिंशत्खण्डः क्रूरश्च ॥ दोषाकरश्चंद्रो दूषणासशयश्च कुदनीमर्दनी असन्मार्गयवर्तिका च
 सर्वगासर्वतोगामिनी । सर्वभोग्या च । वृद्धासमृद्धा जंरती च राममन्मयेति । निशाचरी राक्षसी
 अभिसारिका चारुधिरं रक्तकुंकुमं च ॥ गंधवत्वरक्तस्य पापक्षयात् । पूतताधूमस्ये च । जीविते
 शोयमोनायकश्च । अतिवितेतेति । विश्रमानंदो विश्रमयं सुखं । सदा मध्यइति । ता एता घनपरि
 चया अत्यंताभ्यस्ताः महतां कवीनां रुचयो भिसंधयः । महाकाव्यव्योमि महाकोष्यमेव व्यो
 मतत्रकेन कथं प्रसादं गच्छंतुं सुव्यक्ता भवंतु तासां मध्ये उदामा वक्रमार्गा सुकुमारादिका
 ति वक्रलास रस्वती वग्देवी परिमलं च मत्कारं वहति अमृतानि स्पंदवत्सरसा ॥ अथ च ताः सूर्य

रुचयः महाकाव्यप्राये व्योम्नि धनपरिचिताः मद्यष्ट्राः कथं प्रसादं गच्छंतुं यासां मध्ये बहु
 मार्गात्रिपथगामिनी सरस्वती नदी गंगा यरिमलप्रसरणं वहतीति सरस्वती सरिद्रेदेस्त्री
 वाग्देवतयोऽपि ॥ स्त्रीरत्ने चापगायां चेति वचना सरस्वती सामान्यवचनेऽपि सरस्वती शब्दः
 जगति पापिन इति मम तुं जन्मानि स एवैको महोत्सवो यदि यं नयनविषयं याते स न्वयः कृत
 मनुमतामिति नरकरिषुणा सार्धमिषत्रेतेषामिति तस्य दार्ये न नरकरियोः सा हि संतेन
 तस्याप्यसृगादि संबंधः प्रतीयते अस्वज्यालेति ओर्वो वडवातलः ॥ हार्दिकः कृतवर्मा
 कारविउणेति कारपित्वाक्षोरंगामरुद्धः ॥ तिमज्जमुष्वा नक्षत्रंति विवासे ज्योतिषिकं प्रष्टं

प्राणितः॥भूपातेति॥विश्राणयादेहि॥रलेतिर्देन्योक्षपणःस्वपितीति॥कूर्परमवयववि
 शेषः॥शेषंयदीवेगहीतं॥येनेति॥परिभवयात्॥ब्राह्मणस्यक्षत्रियकर्मकरणेनयोऽनादरः
 तद्रूपानोसितमसियतोऽतोयन्नवतेस्वस्तितत्राविमोक्षइत्यर्थः॥यद्वा॥यतस्त्वांविमोक्षेततो
 भवतेस्वस्तीत्यर्थः॥इदंतइति॥कमलांतं॥किंवदनेकमलमयदायिवदनेत्यर्थः॥तरकरकमल
 मूलेतिसंबंधः॥सुसितेति॥सुदाशिकोमुदीमहसिस्त्वेरंयांतामित्यन्ययः॥सदास्नातेतिस्व
 एं॥अनन्येति॥षड्गुणसंधिविग्रहादिगुणषड्विधायहरइति॥केपूरंहरेविधायानाह्ये
 त्यर्थः॥अनंतगागदमनंगायांगप्रदं॥अष्टांगेति॥यमनियमासनप्राणायामप्रसाहारधारणा

समाधिध्यानानि। अष्टौ योगांगानि तत्संपन्नस्य योगस्य परिशीलनेनाभ्यासेन यत्कीलनं
स्थिरीकरणं तेन विवेकख्यातिप्रकृतिपुरुषयोर्भिन्नत्वज्ञानरूपामासादयन्नसौ समाधि-
धनानां मोक्षिमाणि। उत्कृष्टः ५ः साधसिद्धिसाविधयसंप्रज्ञातयोगः॥ हरेर्विदधततमनयेद्वे-
दविमुक्तइत्यर्थः। प्रथमं विवेकस्य ख्यातिरुक्तरूपा। ततः संप्रज्ञातयोगो वितर्कामुसारिरूपः
ततोऽसंप्रज्ञातयोगाः पुरुषमात्राविश्रांतमनोवृत्तिरूपो जायते ततो मोक्षइति योगशस्त्रं
प्राप्ताः श्रियामिति। सकलकामदुघाः सकलकामक्षयिन्यइत्यर्थः। यदि दहतीति सतामवि-
षादितापक्षतिरेवेति। न सा आश्चर्यकरी। अत्र दृष्टांतमाह। यदि दहतीत्यादित्रयं। यत्रानुलि-

१। खितेतिः अनु। लोखितार्थः। अनु। लोखितार्थः मयोजनं यस्य तत्त्वयोजनकमित्यर्थः। आभासम
 लीकृतात्मसु॥ आभासेन कांसाये अमर्ण्य एव मणीकृतास्तेषु मध्ये अश्मत्समेव साधारणप्रस
 रत्समेव समुचितयेन सम्पगाणमानभवतीत्यर्थः वक्रांभोजमिति स्पष्टं। सरस्वती नदीवाणी च
 शोणो नदविशेषः॥ अथ च लोहितः समुद्र उदधिः अथ च मुद्रा सहितः। वहिन्यो नद्यः अथ च से
 नाः भामसंसरः स्थानं च। शोण एव सत्र सनियमं नवाच्यं। वेपथ्यात्। प्रसुतान्मजलाशयानामे
 कत्वं प्रतीतोऽपि पासानोचित्याक्षेपः श्यामा मितिः श्यामारात्रिः तंत्रं शास्त्रं वेधकादितस्य
 प्रयोगः। तदुक्तं भेषजादिकारणं कुर्वको नोचकः केचित्तु श्यामपदेन श्यामत्वलाभात् श्याम

राम

३५

लीकरणमप्रयोजकामिति दृष्यकता वीजमाहुः तन्नातया सति सामान्यान्तरेणामिधानमड
 दं स्यात् ॥ कलोलेति. वोल्लेताः क्षिप्ताः मकराकरः समुद्रः ॥ अर्थित्व इति. रावण इतस्येयमुक्तिः
 फलप्राप्तिः सीताप्राप्तिः दुस्यनवरादिवधेन द्रोहं कुर्वन् विभ्रंसनं भ्रांशः मध्यते समते आज्ञाशक्ते
 ति । शिखामालिप्रणयिनी शिरः स्थितेत्यर्थः । पदं वित्वासस्यानं दुहिणो ब्रह्मा. रावणो जगदाक्रे
 दकारी. श्रुतेनेति. व्यसनं घृतादिसमासंगः. धृतिधैर्य समाधिधर्मचिन्ता. लग्नमिति पूर्व
 व्याख्यात प्रयलेति. स्फुटिभिः प्रयलेन परिवोधित इत्यन्यथः निश्गमित्यन्तसंयोगो द्विती
 या. निःसोमकं निःपांचालकं वाताहारेति. चमूरुर्मगः शुद्धकैर्वाधेशयेन धर्माचरणं दंभः ॥

स्फुरितं चोष्टे तं ॥ जालो मूर्खः ॥ श्रेयमेति ॥ भरात्मा भ्रमराः सरो हंसो जं स ॥ श्रेष्ठस्यालंकारः ॥ ३६ ॥
 तस्येति ॥ हननं हिंसा ॥ प्रहारविशेषश्च स्तब्धत्वमनभ्रता ॥ दृढत्वचविवरं परद्रवणं स्त्रीचरांगे
 च पातोपचपः धातुयागजनितः संकोचश्च ॥ उन्नतिरुपचारो धातुप्रत्यानयनात् ॥ दृढता च त
 स्याः कर्णेति ॥ स्पष्टं ॥ विदीर्ष्टेति ॥ क्लृप्तः प्रकृष्टवृणा विहंच ॥ व्यावंधेति ॥ व्यावधो निस्पंदो निधि
 वौधुजो यस्य स तथा ॥ प्राणेश्वरेति ॥ विलासः सौंदर्यचेति ॥ तेते प्राप्तिदाः चरणचेति ॥ चरणत्रसुपा
 नत् ॥ तेन यत्परिणंतं शिंहिताभ्यां चंद्रंगतेति ॥ अभिरव्याकांतिः मंगचक्षुषमिति ॥ सुत्रामाई
 द्रः दीधीवेवीइति ॥ पुरुषपक्षे गुणो धैर्यगदिः वृद्धिः समृद्धिः दिधीवेवीइपक्षे गुणोः अदेङ्गो रद्धि

गम
 ३६

रोदेचतयोरभाजनंतयोरस्थानं दीधीवेवीटामिति प्रतिषेधात् किप्रसयपक्षेपि ते एव गुण
 वृद्धीः किप्रसयसन्निहिते परतो वार्तनितेन भवतः । द्वितिचेति प्रतिषेधात् । काश्चित्किप्रस
 येसादिकर्मकष्टलोदाहरणं यथाकिपः सर्वापहारीलोपः । तथातस्यापीत्यर्थकतयाऽस्यार्थ
 स्पदुरुहत्वादित्याह यदात्तामिति समस्यार्थ समस्यार्थसमष्टवानस्मि ॥ संमदं हर्ष ॥ अत्रने
 ति प्रोक्तं गंधितं ॥ नलकाजंघास्यि छर्दितं वांत प्राघारो निरंतरत्तरणं ॥ सेक इति काश्चित् मात
 गा इति ॥ वालितं गतिविशेषः आडंबरं आदोषः रक्तशांकेति घटा समूहः संघटो निविडः संव
 धः दष्टः खंडितः शीर्णघ्राणेति घ्राणिभिर्जुगुप्साविषयैः अपघने खपवैर्लक्षणे रतीया उ

३७

लाघयन्नरोगं कुर्वन् ॥ द्विगुणस्यादि । द्विगुणा बहुला घनानि विजाया घृणा कपात निघ्नयात
 नाघटयति ॥ उत्कृष्टशरीरान्करोतीत्यर्थः ॥ येन ध्वस्तेति । अत्र विलुप्यते समाध्वस्त्वाम्ब्यात्
 पायात् ॥ येन अनः शकटं ध्वस्तं पर्यस्तं याति तं वा । अभवेन । अजेन । न भवः संसा एपेस्मानादशे
 न वाः । तथा यः कायो बलिं जितवान् स पुराम तहरण प्रस्तावे येन स्त्रीकृतः स्त्रीरूपतां प्रापि रपद्य
 मियः ॥ शशितं मघ्नाति ॥ शशिमद्रुस्तस्य शिरोहर इति यस्य स्तुत्यं नाम अमरा आरुः ॥ इष्ट
 भुजंग इष्टगरुडः खल्यः रवेशक वल्लणिलयो यस्य स तथा सर्वदः सर्वदाता । शिवपतेः उमा
 धवः सर्वदा अभ्यात् ॥ येन ध्वस्तमनो भवेन विनाशितकं दर्पणवलिजितो नारायणस्य कायः पुरा

 राम
३७

अस्त्रीकृतः॥ पुरनामवदेत्यविषये अस्त्रीकृतः यश्च गंगादधेः अधको देत्यविशेषः तक्षयकरः त
 न्नाशकरः॥ वह्निपत्रो मयूरवाहनः कार्तिकेयः तस्य प्रियो यः तस्या शिरः शशिमतहुर इति स्त
 त्पं यस्य नाम अमरा आरुः॥ इष्टा भुजगरूपा हारवल्या यस्या स तथा कारिहस्तेति तर्जन्याना
 मिके म्लिष्टे मध्यमादृतस्तघोः करिहस्त इति प्रोक्तः कामशास्त्रविशारदेः सच हस्तिशृङ्गोदंडश्च
 संवाधो यो निसंकोचः जलीकार्णवाध्वजः पुंमजनंकेतुश्च साधनं स्मरमंदिरं सेनाचक्षतेति
 स्त्रीवणे स्त्रीवरांगे निर्वाणोतिः अतीनां प्रशमात् कलहत्यागात् पक्षो विनाशात् रक्ताञ्जुर
 क्ता प्रसाधिता प्रकर्षणसाधिता भूर्येस्ते पक्षे रक्तैः खंडितदेह रुधिरैः प्रसाधिता भूर्येस्ते तथा

हतविग्रहाः खंडितायुद्धाः पक्षेखंडितशरांराः । स्वस्थाः सुखितः पक्षेस्वर्गस्थाः इतिक्रमेण
 योजनीयं । पृथुकार्तस्वरेति राजपक्षे पृथुनिकार्तस्वरस्य सुवर्णस्य पात्राणि खत्रतत् भूषि
 तामंडितानिः शेषाः परिजनाय त्रतत् विलसद्भिः करेणभिः करिभिर्गहनं कविपक्षे पृथुका
 नावात्मानां आर्तस्वरस्य पात्रं मुविउषितानिः शेषाः परिजनाय त्रतत् विलेसीदंत इति विल
 सीत्कामूषकाः ॥ तेषां रेणभिर्गहनं । आरामा इति । भीमस्य दहदेवं प्रतीयमुक्तिः आत्मन्यारामं ते
 प्रसाहते तं द्रियाः संतो वसंत इत्यात्मारामा योगिनः निर्विकल्पे भेदप्रतिभासश्च न्येसमाधो ध्या
 ने ज्ञानोद्रेक आत्मसाक्षात्कारदार्ढ्यं तेन विधटितः तमो गन्धिर्येषां ते सत्त्वनिष्ठाः तन्मात्रव्यस्मि

ताः तादृशा एव तं विंदंतीत्यत्र हेतुमाहातमसां ज्योतिषां वा यस्माद्विद्यमानं रजस्तमः संस्पृष्टे
 रत्नम्यमित्यर्थः मोहान्धो मोहेन वस्तुतत्त्वप्रतिपत्तिरहितः पुराणं प्रकृतेरपि यागवर्तमानं य
 उधिकेति षडधिकादशषोडशनामः इडाद्यास्तासां यच्च क्रद्दया स्थितं तन्मध्यो स्थित आत्मा स्व
 रूपं यस्य सः ॥ तद्विदां सिद्धिदः ॥ अणिमाद्यष्टसिद्धिप्रदः ॥ आविचलिततमोभिः सिद्धत्वं प्राप्ते र्म
 ग्यमाणो न चिष्यमाणः ॥ भक्तिभिर्ज्ञाने धाकृतिभिः परिणतः व्याप्तः उपहितो वा शक्तैर्नाथस्ता
 सां शक्तांतामीशः ब्राह्मादीनां शक्त्यादीनां वा ईशः कुल्लूकुरुमिति पुष्पोत्करं कमलकरनिभं व
 हन्नि ये सिंदुरारविटपाममवल्लभास्ते योगालितस्वमंहिषीदध्यः सहस्रास्तोके च सुगंधविवि

३८

३९

कलप्रसूनपुंजाः कलमाः शालिधान्यानि ॥ क्रूरभक्तंगालितस्य निर्जलीकृतस्य विचि-
 किलं मासिकाः ॥ गाढालिंगनेति वामनीकृतो रवर्भीकृतो निलता विशेष्यमभिप्रेत्य
 सुसा किलु इत्याह ॥ सुप्तस्यापिश्चासमश्वाससंततिः स्फुटसुपलभ्यत एवेत्याह ॥ मृता नु किं
 मृतापि पयुगुपलभ्यत इत्याह मनसि मे इति किं नु इत्यनुषंगः लीनत्वं कृतकृतकाश्चन्यायेन
 संयोगः ॥ तादृशः पृथक् च शक्यत एवेत्याह विलीनानु किं ॥ क्षीरोद्वह्निमिश्रीभावो विलीन-
 त्वं तिष्ठेदिति ॥ प्रभावस्तिरोधानशक्तिः पिडिते तदनंतरं नैतद्यत इति पूरणीयं ॥ स्वजायेति
 कर्मणि चतुर्थी द्वितीयपादमवेदित्यनंतरं नैतद्यत इति न पूरणीयं मयि पुनरित्यत्र पुनः शब्दा

राम

३८

ननुभवप्रसंगात्॥ किंतुमनःशब्दानंतरं तेन तदापिनेति पूरणीयं॥ यद्वंचनेति। अस्य प्रणयं व
द्याकर्तुं न पारयंतीत्यन्वयः। वदवदेति न ह तद्वत्ताद्युत्तरवाक्यं। सितकरेति। हे धराणि धरकीर्तिस्नेवे
वास्ति यौ रुषकमल्पयौ रुषलक्ष्मीः सापितवे वास्ति नान्यस्येत्यर्थः सितकरस्य करवद्विभायस्याः
मातया इति कीर्तिविशेषणं। तालाजागंतं तं तदा जायते गुणाः यदा ते सह दये र्गस्यंते रविकि
रणानुगृहीतानि भवंति कमलानि कमलानि जितेन्द्रियत्वमिति गुणाधिके धिक् गुणे इत्यर्थः
भास्मिन्नवहसि एवेति॥ भामा मित्रपहस्ति तस्मै हो निरंबुशो यविवेकरहिते गवि स्वप्ने पितृपि
पुनः॥ प्रतिहितात्तिन प्रमोदये॥ तंतिश्चिंता॥ भक्तिमिति पाठे भक्तिमिसर्थः॥ एते हार्दस्य नरे हो इ

तिपाठे अथ हंस्ति तरेख इत्यर्थः रेखामर्योदा ॥ पृष्णिमी सत्र प्रस्मरिष्यामीत्यर्थः इत्येके । प्र
 तीहीत्यस्य पुष्पदयेत्यावाक्यत्वमह्यानिनादिसहचरसंपत्तेः कामदेवं प्रतीयमुक्तिः ॥ स
 व्रीडेति ॥ जहसुतावलोकनविधावितिसति सप्तमी । तेन जहसुताया ईर्ष्यालंबतत्त्वमवग
 म्यते यथा जहसुता कर्तृकावलोकनमेव ईर्ष्यालंबनविभावः तामनंगेति तां नेत्रयोगे
 चरेकतवतोऽस्य सन्वयः ॥ आलोके तं रंगितं सखेलशृंगारः । संप्रहार इति संप्रहरणे पुद्गे प्रहुर
 एरस्त्रेः प्रहाराणां मृगाकारे सन्वयः कर्पूरंति नयनावनो नयनप्रसारणभूमावित्यर्थः परि
 हरतीति ॥ रतिर्धृतिर्मतिरर्थनिर्धारणं परिहारादिक्रियासुकर्मभाषिकैव प्रसादेव तस्वेति ।

प्रसादेवर्तस्वप्रसन्तामवेत्यर्थः तिहुअरमणमीति. निभंतरमणेले। चनपयंपतितेगुरूणांमध्ये
 सकलपरिहारहृदयावनगमनमेववाधंस्तित्रधूः निभंतरमणेजारो॥ असुरव्येनेति। सहभुवास्व
 भाविनेत्यर्थः। लदकार्यमितिप्रदीयेव्यक्तं पांडुताममिति. क्षेत्रियोदे हांतरेष्वचित्पः॥ केचि
 तुसकलशरीरव्यापकपीडाजनकः क्षेत्रियइत्याहुः रेणुदग्धानित्यादिक्रव्यभुजांरवगानामि
 तिसंवधः अयंसइति. रसेनोत्कर्षीरसनाद्येदी दंतक्षतानीतिरक्तमनसेति. सिंहीपक्षेरुधिरम
 नसेत्यर्थः। अन्यत्रानुरक्तचित्तयेत्यर्थः॥ कामंत्याइति. दावाग्निमिसत्रपरितः शक्रयोगेद्वितीया.
 एहिगधेति. आशग्नहुः आशेवग्नइत्यर्थः इति श्रीगोविंदरुतायाम्लोकदीपिकायांसप्तमउ

सः वंशवने रुचिरपल्लवपादपप्रसंचारयंतममररपिडविभाव्यं ॥ राधा मुखेऽपरिलोमित
 चकोरं संभावयेहमनिशं हृदि नंदसूनुं १ अपसारयेति घनसारः कर्षूरः मनोराग इति तीव्रयथा
 स्यादेवं विसर्पति विविधप्रकारेण परितः संवरति ततः उत्कर्षवानसंताप रूपतां प्राप्नुयामी
 हो भकारी ज्वलति ततोऽप्युत्कर्षकाष्टांगतोऽवरइव प्रसंगं हिनस्ति अतो हेतो रतो मनोरागान्मां
 त्रातुं न केनापि प्रभवन्तीत्यर्थः निर्धूमति विधुतामिति क्रियविशेषणं चित्ते चिरुहतीति
 चित्ते वमकुर्वति तनुघाति सागुणेषु शय्यासु लुठति विस्पष्टा भवति दिङ्मुखेषु वचने वर्तते
 प्रविवर्तते काव्यबंधे ध्याने ननु घातिक्षणं तरणी तररी तररी च मत्करोति गाढा भवति विगलनी

तिचिरुप्रदीपस्यार्थ इति केचित्. गुणेषु ननु धृति पर्यवसानं नासादयति. ध्याने ननु प्रतिनाप
 सरतीत्यर्थः मित्रीकापीति. मित्रे सूर्ये सुहृदि च वद्वानमेमुद्रिते अं वच शोकात्ताम्यति. निःश्री
 केतप्यमाने चक्रं दसुतारस्वरं शकाय मानेषु रोदनवसुच॥ स्वर्गप्राप्तिरिति वरवारि न्येव स्वर्ग
 प्राप्तिः प्राप्यमानः स्वर्गः साम्यमाह. अस्या इति. सुधाधारत्वं स्वर्गसाम्यं. अनंगरंगेति. रंगो न सस्या
 नं. आनता द्रवास्तदंगं तदंगीभिरंगीकृतं यथा एता मंग्यः पूना मनां. सिशंगं तापरचिंतिता. निबु
 र्वतीत्यर्थः परिस्तानमिति. ततोर्मध्यस्येयन्ययः. दोषदृष्टापूर्विका क्रिया चलनं त्वतादृष्टापि क्रि
 येति ततोपि भेदः मंथायस्तेति. मंथामंथं न दंडः मंदरूप इति केचित्. मन्यो मन्यते तेनायस्तं हर

मुस्तिप्रइतिकेचित् भेरीशतसहस्राणि रक्षाशतशतानि च ॥ एकदा यत्र हन्यंते कोणा व्यातः
 स उच्यते प्रलयाघघनः प्रलयघनः धीरो गंभीरः । कस्माद्रौपदा प्रोटच्छेदति प्रोटो निष्ठुरो यश्चे
 दस्तदनु रूपं य इच्छलनं तेन योरयः तेन रयमवेन सै हि के पोप घातत्रासस्तेना हृष्टा ये श्वरवास्ते
 स्तिर्यग्वलिते रविरयोपेन तेन ॥ इति श्री श्लोकदीपिकायामष्टमोऽध्यायः ॥ नारीनामिति
 अत्र स्त्रीणामित्यर्थकतया केनचित् प्रयुक्तं नारीणामिति भंक्ता अर्थांतरं कल्पयित्वा अन्या आह
 कश्चेतन इति अत्र चेतनो वामानां नाहितमादधतीति का कालभ्यते शत्रूणांमित्यर्थकतया च
 प्रयुक्ते वामानामिति पदे कामिनीनामित्यर्थकल्पयित्वा पूर्वः पुनराह हितकदिति हितका

रके प्रयुक्ते हितकर्तृ कार्यकल्पायित्वा अन्य आह । हितकनैवेति । अथावलानामिति स्त्रीणामि
 त्पर्थे प्रयुक्ते दुर्वलानामित्यर्थकल्पायित्वा द्वितीयः पुनराह । युक्तं किमिति । अत्रवलाभावशब्दे दुर्व
 लार्थकतया प्रयुक्ते वलनामकदेसनाशार्थकत्वं इष्टार्थकहितशब्दे मतार्थकत्वं च कल्पायित्वा प्र
 थम आह । सामर्थ्यामिति । सामर्थ्यसंनियुक्ता युक्तविचारणात्ते देवतु भवतो नास्तीति भावः
 अतः कुतः पृथिवीत इति । द्वितीयमर्थव्याचक्षणाः काश्चित्त्वमूढतामाविश्वकारः अहोके
 नेदृशीति । अत्र दारुणोति प्रयुक्ते क्रूरैत्यर्थकतया प्रयुक्ते काष्ठेनेत्यर्थकल्पायित्वाऽन्य आह । त्रिगु
 णोति । गुणत्रयवतीत्यर्थः गुरुपरतंवेति । नेष्यतीति आंगमनिषेधार्थकतया विरहिण्या प्रयु

केवाक्येन एष्यति ॥ अपि तु एष्यसेवेति काक्कागमनार्थकतया सख्या पुनरुच्यते । ततो रु
 णेति । परिस्पंदः संचारः उदय इति यावत् । अपसारयेति । वनसारः कर्पूरः यस्यनेति । पूर्वा
 र्धे हि न दां धितो दवदहनत्वं विधेयं । उत्तरार्धे तु दवदहने तु हि न दीधित्वं एवं षसमुच्चयाभा
 येन चकारस्यार्थकतया समर्थनीयः वदनमिति । वरवाणिनी । उत्तमस्त्री । सिंतिकरेति पूर्वव्या
 ख्यातं ॥ सन्नारीभरणेति । सती नारी विभाति इति सन्नारीभरणे एवं भूताया उमागौरीतां
 यातियस्तं विधुशेखरमारधत्त तस्तदाराधनादेव हेतोस्तं एधि वीजये सन्नाभवसादं
 गता । अरीणामिभाय त्रता दशोरणे यस्मिन् सः प्रमायो माया शून्यः विनायामिति । अयं मह

जनो विनायमेन पक्षिरूपेण यमेन मानसा वितात् आरंशी घ्नं अदीयत अखं अत एनो वि
 नाय राधमतं रणनयता स्वस्थानं प्रापयता असुखादिना प्राणभक्षकेण सुखादिना उ
 णयता सोरव्यादिन्यतं कुर्वता महमुत्सवं अजं दीयंति ये दुर्जनाः तन्नो दीतदपसारकः यन
 मानानां साक्षातीति यतमानसादरं इति खंडनक्रियाविशेषणं अनेन यमेन विनागरुडा
 रव्यनां पक्षितुल्येन महाजनो अदीयत अनयता हानिं प्रापयता सुखादिना सुखभक्षकेणे
 ति व्याचक्षुः ॥ सत्वारमिति स तु प्रकांतो राजा आरमरिसमूहं सर्वदा सर्वकालं अवश्यं निश्चि
 तं भरतो अतिशयेन रणं युद्धं अनेषीत् प्रापितवान् अवनवनरहितं चिततारवविस्तीर्ण

सिंहनादं इत्यारविशेषणद्वयं । वयं तु अनेषीदिति क्रियाविशेषणे एते तेन सेन्यमनपेक्षेव
 सिंहनादविस्तीर्यसंचरणं चकारेति पर्यवस्यति । कीदृशः अलसं मदं अवान् अगच्छन्नाद्यं गच्छन्नि
 त्यर्थः ॥ यद्वा अलसति रुधोगं पुरुष अगच्छन्ति त्यर्थः आस्थितश्चातीत्यास्थितः तसु तु पक्षयेधातुः
 अलसंतस्य चाधातोरित्यत्राधातोरिति निषेधात् दीर्घत्वाभावः अथवा विस्लोकस्थितस्तसर
 इत्यर्थः इति द्वितीयश्लोकार्थः आद्यश्लोकार्थस्तत्त्वतस्तदुक्तविशेषणाय आरंभस्तत्ररतः अव
 रपमनायत्तं अवलं विरतं तारवंतरुधर्मः तद्वत्त्वेन सर्वदारणायोमानः तदेषीतदिष्टाशं लः दवा
 नलेन समं स्थिति र्यस्य सः अहितानां संतापकारितया दीप्तमत्वेन च दवानलसाम्यं अनंते

नमहिम्ना व्याप्तं विश्वं यथा तादृशीयां वृक्षापि न वेदतत्त्वतो न ज्ञातिः याचप्रणते मानवे मा
 तेव दयां भजते यदानत इति यस्याश्नतो यं जनो न पात्ययं नीतिशं नायाति कुतः अयदानतः
 तथेवायस्य शुभावहविधेदीनात् यद्वा अयदानतो अयखंडनात् यो नयासयस्तं नयातीत्य
 न्वयः तां शिवे कल्याणनिमित्तं स्मरामि महादेवेन ईहितां अनुकूलां हितकत्र इं स्मरामि तां
 स्मरेण अमितां अपरिधिनां सरस्वतीति हे सरस्वति वाग्देवि प्रसादे सरगच्छ पसन्ना भ
 वेत्यर्थः ॥ मे नमा वि तस्वति चित्तसमुद्रे स्थितिं अतिकुरु अस्यैव न कुरु क्षेत्रं शरीरमेव कुरु क्षेत्रवि
 शेषः तत्र सरस्वति सरस्वत्याख्यानादि इति संबोधनविशेषणं कुरु क्षेत्रे हि सरस्वती नदी प्रवह

ति.संसारेति.शरद्वर्षेण कंदर्पेण समं संसारगतवती दर्वेणेति करणे तृतीयाः दर्वयतीति
 व्युत्पत्त्या कंदर्पविशेषणं। केचित्तु कंदर्पेणतिकंदर्पसैवाविशेषणं कंवल्गाणर्वयतीति व्युत्प
 त्तेरित्याहुः। संसारसारसरससाहिता. सारसंपन्नसारसपक्षिविशेषो वानवानि अनां सि
 शकटानि यस्यां सानवानाः शरंशरकारं विभ्राणा यो वश्यपरिपालकलक्षणः नाविभ्रा
 णा विनां वीमां पक्षिणां भ्राणे ~~यस्यां~~ सा विभ्राणा अविभ्राण एवंभूता पक्षिशब्दसाहि
 तेति पर्ववासितोर्थः। नवाप्रशस्ता. मधुपराजीति. जगताश्चियं अभूतकीदृशं मधुपराज्या
 भ्रमरपंक्त्या पराजितानि कामीजनमनां सिधामि. एवंभूतायाः सुमनसः पुष्पाणिताभिः

सुरभिचारितो वारिजानां विलैवो यत्र तत्स्फुटितानि विकसितानि ताम्राण्यलोहि-
तानि ताम्राण्यलोहितानि तानि विस्तीर्णानि अम्नाणं वनानि यत्र तत् अन्ये तु सुरभिश्चि-
यमित्येकपदतया व्याचक्षते। युतु उविशेषणानां सुमनसां सुरभिश्चि यं सौरभसंपदं जग-
दभ्यतेति तन्न युक्तं सुभिपदसौरभविष्ट एव काव्ये पयोगे दर्शनात्। न तु सौरभे गुणे अलंका-
र इति विधौ चंद्रे चक्रे कुटिले मूर्ध्नि शिरसि स्थितवतीति शंभुपक्षे न्यत्रा विधौ अदृष्टे चक्रे प्रतिबंध-
के स्थितवति परिणत इत्यर्थः पदसु कार्तस्वरपात्रमिति दोषो द्वारे व्याख्यातं। भक्तिप्रवृत्ति-
नत्रपक्षे हितप्राप्तये समाधिनिर्देशीना लोको नतां नीते कृता मिति परस्मैपदे लोटि द्विवचन-

तनुपक्षे तु ईहित प्राप्ता ये समाधि निरते धीना लोका न तां नीते महानिधिरित्यत्र डलेपि
 स्पदीर्घो न इति दीर्घत्वे महानिधी इति रूपं कुरुतामित्यात्मनेपदे लादे कवचनं महदे इति सं
 स्कृतपक्षे हे उ मे गौरी मे मम आगमा हरणा विधो यार्जने तं समासं गं अवपालय । अवसरे तं
 चित्तमोहं सहसा हर आगमा हरणे कीदृशो महदे उत्सवदायके संबोधनविषयं चैतत् समासं
 गत । किं भूतं सुरसंधं ॥ सुरैर्देवैः संधा संधा संधिर्मिलनं यस्मात्तथा । चित्तमोहं कीदृशं बहू
 रणं अनेकप्रसरणं । यद्वा बहू सरणं संसाररूपं यस्मात्तथा । प्रकृतपक्षे तु मध्यदे हिरसंधे र्मेत
 मो वशा माशां गमा गमात् हरनः हरवधशरणं त्वं चित्तमोहो यस्य तु मे रसरं तित्तमो वशां तमो

राम

४६

गुणायत्तां गमागमात्संसारतः॥ अयं सर्वाणीति वक्ष्यतीति बहिवद्योर्लोडिसमर्थं कदि
 तिकरोति तस्योः किपि। रजनिरमणेति। स्यान्तदितेति स्यां स्यादितुत्तमपुरुषप्रथमपुरुषयोः
 नंदितेरवृत्तनयोः तेनायमर्थः। अहंतातुचित्तस्य सादात्प्रथमानेवरुमध्ये उचितरुचिः नंदितानं
 दकः स्यात्तस्मात्तथा सति नंदितानंदिनो महादेवसेवकविशेषस्य भावो मे मम स्यात्तस
 एउत्सवः सर्वस्वामिति हे हर हेशं भो त्वं सर्वस्व सर्वस्वयतः मवस्व संसारस्य छेदे तत्परः यतश्च
 नयोपकारयोः सांमुख्यं यत्र तादृशं तनुवर्तनं शरीरवर्ति अयासि आगच्छसि। यद्वा नयोपका
 रसांमुख्यं तनुवर्तनं चायासि इत्येकोऽर्थः अथ रक्तसर्वस्व सर्वस्वं गवामहिरण्यादिकं त्वं हर छेद

तत्परोबंधधेदपरोभव॥ उपकारसामुख्यनयप्रापयश्यासिवर्तनंतपश्चर्यादियोगिजी
 वनंतनुविस्तारयसर्वस्वादिकं कृत्वा तादृशं॥ तादृशतपश्चर्यादिकंकारययेनमोक्षः स्या
 दिति तात्पर्यार्थः यो स कृदिति राजपक्षेयः असकृत्परगोत्राणां शत्रुवंशानां पक्षस्य छेदेक्ष
 णेनैव क्षमः यद्वा छेदरूपेक्षणे उत्सवेक्षमो योग्यः शतकोटीर्ददाति शतकोटिदः विबुधेन्द्रः
 पंडितश्चेष्टः इन्द्रपक्षेतुयः परगोत्राणां शत्रुभूतानां पक्षे दोक्षवेक्षमः शतकोटिनावज्रे
 ण घटिरव्ययति॥ शतकोटिदो विबुधेन्द्रो देवराजः स्वयं चेति अत्र स्वयं चेति पाठेन केवल
 महत्कृतेत्येव श्लाघनाया गोरी स्वयमप्येवं भूतेत्यर्थः॥ इयं चेति पाठे एषवार्थः गोरी पक्षे

लववदातामोभास्वन्तोचदोयोकरोताभ्यां विराजिनी अस्वापं न मुखप्रापंडुः प्रापं यत्स
 लं योदादिलुब्धानामीहितप्रदा ॥ इष्टदात्री ॥ प्रभातसंध्यापक्षे तु गल्लवतामोर्भास्वकरेः
 सूर्यकरणे विराजिनी अस्वापोतिद्राभावः तद्रूपफललुब्धे जने हितप्रदा इष्टदात्री स्तो
 केनेति तुलासुर्गदिगुरुत्वानिरूपकोद्रव्यविशेषः निकुनीति प्रसिद्धः तस्याः कोरि शि
 रवारशलाकेति चंडीदासः दंडइत्येते । कमलमिवेति । कचति । दीप्यते । सकलकलमिति । पु
 रपक्षे कलकलेन सहितं चंद्रविंशपक्षे सकलाकला यत्र तत् देवत्वमेवेति । पातालमिति ।
 अलमतिशयेन पातानागलोकम् । आशानां निबंधनं प्रसाशाहेतुः दिशां निबंधनम् ।

समर्थलोकत्वं चामरेति चामरेति चामराणां ये मरुतो वायवः तद्भूमिः तस्मात्त्रयं पक्षे अमराणां
 दवानां मरुतां च तद्विशेषणं भूमिः स्वर्गलोकः स च त्वमिति समुच्चार्य अकारः आविदिति
 अमुं इडः अविंङः प्रतिविं वस्वरूपः तद्वसुंदरी गललावण्यविडके सुसेता गर्भः ॥ अथ च
 विंङ विंङरहिता गलदिंङकेति विरोधाभासः नाल्पः कविरिवेति श्लोकोपशः पद्यं च ॥ अनु
 रागः स्नेहो लौहित्यं च ॥ पुरः स्मरो अग्नेभावी सम्मुखस्थश्च आदायेति यो विषमदृष्टिः त्रिलो
 चनः ॥ अवलं हिमाद्रिस्वरूपं चापमादाय ॥ अहीनं सर्पराजं गुणं कृत्वा अत्युत शरो नारायणश
 रोल्लस्यं त्रिपुररूपमभांसीत् ॥ तस्मै नम इति सुख्योर्थः ॥ अत्र च पद्यचलं चलनशून्यं चापं अहीनो

राम
 ४८

वंद्येति. अथ नितलतिलकोमाति। कपासहनसा. सतां आनसा. यद्वा. सदानसा कृदेषु। अन
 मृतया कीदृशः अरिवधारेहायेषां तानूशरिणः शरपुक्तानूयोधानू। ईरयति प्रेरयति यस्ताह
 श इत्यर्थः॥ यत्तु अरिवधदेहं शरीरं यस्येति व्याख्यातम्। तन्मूलकं॥ एवं हि द्वितीयपदस्य परि
 लुप्तिसहस्रे उभयालंकारा यतोऽशब्दमात्रालंकारो दाहुरणानुपपत्तिप्रसंगः सहसा हठेन र
 विस्तृततुरागपदातराद्यभिः सुकृतानि तनानि प्रोक्तानि संबद्धानि श्यावत्। तुरागपादनि
 त्यसः स्थिरतायाः सौख्यं अगः पर्वतः। तनुवपुरिति. असौ हरिः सिंहो न्यः प्राप्तिद्वये हरिभ्यो
 वतलताशब्दः तनुवपुः कशाशरीरोपि करि कुंजराणां हस्तिश्रेष्ठानां संधिरेणारक्तालोहि

काव्य

४२

॥ स्वर्गान्तराद्यस्य सः तेजो धाम ॥ तेजसां गृहं सहसा पृथु मनसां सुहृदयानां इंद्रः स्वामी
सुजयशीलः ॥ इति महामहोपाध्याय कुरङ्गी गोविंद कृतायां श्लोकदीपिकायां नवमोऽध्यायः
संवत् १७८५ वर्षे चैत्रमासे शुक्लपक्षे द्वादश्यां भौमवासरे लिखितमिदं पुस्तकं तुलारामेन

~~संस्कृत~~ श्रीमका

राम

५१